உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிநகை

உலகம்மை

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

விக்கிரமசிங்கபுரம்

நமசிவாயக்கவிராயரவர்கள்

அருளிச்செய்தது.

இஃது

க ரமபுஙபுரம

அனந்தகிருஷ்ணக் கவிராஜரவர்களால்

பரிசோதித்து

களக்காடு

பெறறுகீகி

பண்ணை மு ரா. சக்தி அய்யரவர்

விக்கிரமசிங்கபுரம்

பண்ணை சிவனுபாண்டியத் தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி

பெற்றபடியாயவா

கணக்கு

ஆரியமுத்துப் பிள்ளையவர்கள்

வி. வ. சங்கரலிங்கம் பிள்ளையவர்கள்.

க பை ச. தம்பா உபாத்தியாயரால்.

அம்பாசமுத்திரம்.

பாரதிவிலாஸ அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

தாரண ௵ இதன் விலை அணா ௨

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நமச்சிவாயக் கவிராஜரவர்கள்

திருவாய் மலர்ந்தருளிய,

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

என்பாலிரங்கா திரும்பான் மனம் படைத் த்
வன்பாலெறும்பான் மழப்பாலுதாகா தோ
அன்பான் முலைப்பாலரும் பாலனுக்களித் த
வன்பாலைந்தேனுலகுடைய மாதாவே... ... ... (௧)

என்னுடைய சென்ம மினியுடையேனல்லனெனி ற்
பொன்னுடைய மின்னிடையும் பொன்னடியுங் காண்பே னே
மின்னுடைய பல்லதுக்கி மேநியுடையான் வருநா ள்
உன்னுடைய தந்தமுலகுடைய மாதாவே, ... (௨)

யேகி விழிவிட்டிறவி யின்னமொரு சென்மமெடு த்
தாகமுறு முன்னியாறுமருவியு நான் காண்பே னே
போகியம்போனைம்புலனும் போம் வழிபோகாத சிவ
யோகிகடம்பேறெயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௩)

என் பொருளை நெஞ்சாலின்னமு முன் கோபுரமு ங்
தன் பொருளை நன்னதியுஞ் சந்நிதியுங் காண்பே னே
பண்பொருவா நீதிப்பழங்கடவுள் வேதாந்த த்
தொன்பொருளேயம்மே யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௪)

நாறுமுடையுடம்பு நந்திறலெங்கை தொ ரு
கூறுமுனது திருக்கோலமு நான் காண்பே னே
ஏழுபதப் புள்ளிணங் வள்ளி முகந்தன்னை ற
ஏழமலர்க் கடந்தவுலகுடைய மாதாவே... ... ... (௫)

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா,

அண்டர்குல கெய்திடினு மாறும் படித்துறையு ந்
தண்டலையுந் தென்பொதியச் சாரலு நான் காண்பே னே
துண்டமதிக்குடுமித் தொங்கலார் சிந்தை ய தி
வுண்டகதிர் வேற்கண்ணுலகுடைய மாதாவே. ... ... (சு)

ஈட்டுதமிழ் மாமுனிக்குச் சித்திரை மாதப் பிறப்பி ற்
காட்டு மணக்கோல மெந்தச்சர்லமு நான் காண்பே னே
வேட்டு முலைப்பாலிமய வெற்பரசி யொக்கலைவை த்
தாட்டு மகவே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (எ)

துள்ளுமறி திரைப்பார் சூழிரு முன் குழலு நீ ர்
தள்ளு மருவித் தடாகமு நான் காண்பே னே
எள்ளு மதிர்துப்பு மெனவெங்குநிறைந்தே புற மு
முள்ளுமே நின்று யுலகுடைய மாதாவே .. .. (அ)

காடுஞ்செடியுமையோ காணடையே போய்த்திரி ந்து
பாடுங்கவலையு மென்பாண் சலியுந்தா தோ
தோடுங்குழையு மெட்டித் தொடுவிளையாடி நட ந்
தோடுங்கயற் கண்ணுலகுடைய மாதாவே. ... ... (கூ)

காலைப்பொழுதெழுந்து காமர்மலையைச் சுரு வி
மாலைப்புனல் படிந்து வந்துனையுங் காண்பே னே
மேலைக் கடவுள் விளைவெய்து தெய்ச் சாதனைப்பொ ன்
னேலைக்குழையா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰)

பைமருந்தும் வாகடநூற் பண்டிதரும் கொண்டு வந் த
கைமருந்து மேதுமஞ்சட்காப்பு மருந்தொல்வாதா ல்
செய்மருந்து பின்னையு முன் றீர்த்த மருந்துண்டு பிணி க்
குய்மருந்து வேறோ துலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰க)

காட்டு மருந்துங் கடை மருந்துங் கைசலிக்க க்
கூட்டு மருந்துங் குண மருந்தெல்லா முனை யே
ஆட்டு மருந்தைப்புலனுக்கள் பிருந்தாற் போலயென க்
கூட்டு மருந்தன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰உ)

பன்னுதரமோ வாயுப்பற்றி வலித்தீர்த்தலைத் தா
லென்னு தரம்வேறோ யிருப்பு தரமோவுரையா ய்
மன்னுதாமாறுடைய மைந்தரிலே போமைய ரு
ருன்னு தரம் வேறோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௰௩)

ஆர் மருந்தும் வேண்டேனியாமெபிடேக மஞ்ச ன்
நீர் மருந்தும் பாண்பிணியை நீக்கமருந்தாகா தோ
வேர் மருந்தும் பச்சிலையு மெய்மருந்தாங்கை மருந் து
மோர் மருந்துமேதோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௪)

வண்டிருந்தார் கூந்தல் மலை மருந்தா முன்னையுமு ட்
கொண்டிருந்தும் மாயக்கொடும் பிணிக்குள்ளாவே னோ
பண்டிருந்தாக்குள்ளே பசித்த பசிபாலமுர் த
முண்டிருந்தார்க் குண்டோ வுலகுடைய மாதாவே.... ... (௧௫)

பாமாலையென் சொல்வேனோர் பசிலையுந் தீர்த்திடு மு ன்
காயமரபிடேக மஞ்சட் காப்பினுக்குந் நீரா தோ
நீராபிஞேடு மஞ்சணீர் குடித்து நோயிருந் த
தார்கனவன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௬)

பண்டிதரோ வாரும் பரிகாரம் பாரும் வெ கு
கண்டிதமாய் நோய்க் குமதுகை மருந்து தாரு மென் றே
கொண்டிதனுற் தீருமென்றே கொண்ட மருந்தெத்தனை யோ
வுண்டிதநான் காணேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௭)

முன் குறையதாக முதுக்குறைவில்லாரிகழ ப்
பின் குறைதான் பட்ட பெருங் குறைதான் போதா தோ
என் குறையிதென்று ரினிக்குறை வந்தான் முழு து
முன் குறையிதென்பாருலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௮)

தட்டி விட்டாய் நோயை யென்னைத்தாவிப்பாய் சற்குருவா ய்
செப்பி விப்பாய் ஞானந்தெளி விப்பாய் யென்றிருந் தே
ஒப்பு விப்பால் வேறுபட்ட தென்குறை யென்று ராரு க்
கொப்பி விப்பாயம்மே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௯)

இத்தர நின்றோரா யிரந்தர நொந்தேனுனை நா ன்
பத்தர மென்றுனு மனப்பாழிரும்பு தேயாதா ல்
சுத்தர மென்றோடி வருஞ் சண்டனுக்குன்றெண்டனப் போ
துத்தர மென்சொல்வேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௰)

ஈாகபல மங்கோர் கதலிபலமாகா தெ ன்
போகபலன் மெய்யடியார் போக்கிய பலன் போலா மொ
ஆகபல சொல்லி யென்ன வாவதடியேன்பிறந் த
யோகபலனன்றோச்சுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௧)

நீர்க்குமிழி வாழ்வை நிலைக்குமிது வென்று நெடு ம்
பார்க்குள்ளிருந்தேதோ பழிக்குளாசப்பட்டேனு ன்
ஆர்க்குள்ளனை யொப்பிநிவதம்மமா வுன்னைநம் பி
னோர்க்குளவ மானேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௨)

என்னிமித்த மீயிரங்கிலெனிமித்தம் பார்ப்பதெந்த த்
துன்னிமித்தமேனுஞ்சுப நிமித்தமாகா தோ
தன்னிமித்தமாக்கி யென்னை நானு மித்தனைக்குயர்ந் த
துன்னிமித்த மன்றோவுலகுடைய மாதாவே ... ... (௨௩)

பொன்னை நொந்து கொண்டாலப்பொன்வருமோ முன்னை வி னை
தன்னை நொந்து கொண்டாலத் தன்மை நன்மையாயிடு மோ
என்னை நொந்து கொள்கில் ஞானின்பமன்றித் துன்பம்வ ரி
னுன்னை நொந்துகொள்வே னுலகுடைய மாதாவே ... ... (௨௪)

கைப்புக் கொடா தினிப்புக்காதல் கொடா வெங்கால ன்
வெப்புக் கொடாரிகொண்டு வெட்டி டினும் பட்டிடலா ம்
தப்புக் கொடாத கலிச்சண்டாளன் கையிலென் னை
யொப்புக் கொடாதே யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௫)

துப்புமிக்க மெய்வாத தன்மை யனைப்புன்மையினு ற்
றுப்புமிக்க பொய்பேசும் வாய்சொல்லும் வேளாமென வே
செப்புமிக்க மொழிமிகு நீர்ந்தனையே வாழ்த்தி லென க்
கொப்புமிக்க நூண்டோவுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௬)

தீராரோகம் பெறினுந் தீர்ப்பதுவுந் தாயர்முக ம்
பாராரோ பிள்ளை பசித்தழுது சோர்ந்ததென் று
னாராரோ வென்று தொட்டிலாட்டி முலையூட்டுவ து
மாராரோ சொல்லாயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௭)

வீரைவாய் வீழ்துரும்பாய் மெய்யலைவாயன்மை திரு ப்
பேரைவாய் வாழ்த்தி யென்ன பேறுபெற்றே யென்பாரோ ல்
ஆரைவாய் நோக்கத்துணையாமோவல்லே மூ டி
மூரைவாய் மூடாது வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௨௮)

காருடைய புன்மை மலர் நன்றிடமை பார்க்குமென க்
காருடைய நானுன்னருளுடையனே வே னே
காருடைய விண்ணினுக்குங் காவுடைய சிந்தை யெ னு
காருடைய [illegible]

தரவுக்கொச்சகக் கலிப்பா.

நச்சிச் சுடர்விடுத்தாரச் சடமென் மூச்சடக்கி ச்
சிச்சிச் சுடலையிட்ட தீப்பிறவி தீரா தோ
துச்சிச் சடவுழுவைத்தாசர் கயிலாயம லை
யுச்சிச் சுடரோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௰)

கன்று மறிபோற் குதித்துன் காதில் மறிந்தோட முக்க ட்
குன்று மறிவுங் கடுவுண்கூர் விழியின் பார்வையி ஞ
லென்று மறிந்தோரியெருந்தனையோவத்தனை யி
லொன்றுமறியேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௧)

புக்கலை வேனங்கு மிங்கும் பொய்க்கலை நூல் சொல்லி வெறி க்
குக்கலை கோவார்க்கிதம் நீகூாக்கலையென் கொள்கையென் றே
மிக்கலை நூல் முதநொளிருமே கலைசூழ்வெற்பர சி
யொக்கலை மேற பிள்ளா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௧௨)

யீட்டி யதுககாக வகுமிகுமெனக்காட்டி வம் பி
லாட்டி யலைத்தாயினிகாறைனதும் போதா தோ
காட்டி மறைநததாருயிர்தக கன்மபலபோக மெல் லா
மூட்டி வித்தாயுண்டேனுலகுடைய மாதாவே. .. ... (௧௩)

செவ்வொன்றே காண்பேன் சிலவொன்றேயிம்மிவா த்
திவ்வொன்றே வூழ் வினைதானென்ப தொன்றே வாயிர மோ
அவ்வொன்றே கொடி நததுண்டாகக மனமோகக முற் ற
தொவ்வொன்றே கெட்டேனுலகுடைய மாதாவே. .. (௧௪)

இன்னுடனே காலர் சினநதுடனே யென்னைய வர்
தன்னுடனே செல்வதற்குத் தாழ்க்கிலவர் தாழ்வா ரோ
என்னுடனே மாறுகொண்டோரிங்கிவொன்றங்க வ ளை
யுன்னுடனே சொல்வேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௫)

புத்தி யென்ன வித்தை யென்ன போத மென்ன வேத மந்தி ர
சித்தி யென்ன வித்தனைக்குஞ் சேதமென்ன வாரா தோ
பத்தி யென்ன தென்னவொருபான்மையிலே மேன்மை பெ ற
உத்தி யென்ன சொல்லா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௧௬)

விண்டாற் பயனேது விண்டபடியெ யுனையு ண்
கொண்டாற் பிறவி கொடுத்தார் கெடுப்பா ரோ
கண்டாற் பசிபோ மோகையளவினெய்யிடு சோ
றுண்டாற் பசிபோ முலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௭)

யீட்டி வித்தாயெவ்வினையு மீட்டினே னேதேதொ ன்
ருட்டிவித்தாயப்படி நின்ருடினேன் மேற்குறை யோ
காட்டி வித்தாய கண்டதெல்லாங் கண்டேனீ கன்மப ல
மூட்டி வித்தாயுண்டேனுலகுடைய மாதாவே. ... [௩௮]

பார் வழிச்சென்றேத்தலையோ பாடினேன் பாதகர்த ம்
பேர் வழியுங் கேட்டுருகப்பேச்சுணாத்தேன் பேய்ச்சுணாக்கா ய்
தீர் வழியுண்டோ கசப்புத் தீம்பால் விடடேது பிழை
யோர் வழியுங் காணேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௩௯]

பெத்தரிக்கத்தார்க்கிதமாய்ப் பேசினு மென்பேச்சையவ ர்
கத்தரிக்கப் பார்பரல்லாற்காசுபணந்தாராரா ல்
வித்தரிக்கத்தேவையில்லை வீண் குடும்பந்தாங்கி யென் ஞ
னுத்தரிக்கக் கூடாதுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௪௰]

சித்தமோகந்திமிரந்த தீவினையே தீயினை யா
மத்தமோகம புரியவன்னது மொகிதரதென் ன
சத்தமோ வாருதியென் சாதகமோமொட்டிது தா
னுத்தமோ சொல்லாயுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௪௧]

வெள்ளமறியாமல் விழிவீழாதே வெவ்வினையு ன்
கள்ளமறியாமல் மனங்கை கடந்தேனை மோ
துள்ளமறியேந்தின்றூ தோன்றுவனாது ரு
வுள்ளமறியேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... [௪௨]

நன்றுங்குறியேனயங்குறியாய் நிறைதி லே
யென்றுங்குறியே னிடராற்குறியேனே ன்
பொன்றுங்குறியாற்புழுங்கிதுவென் போக்குவர த்
தொன்றுங்குறியேனுலகுடைய மாதாவே- ... ... (௪௩)

முத்தாரமந்த முழுத்தார்வதனவிம் ப
வித்தாரமாமதியுன்மேனி செக்கர்மாலை யென றே
சித்தாரவிந்தம் வைத்தசெல்வருக்கோ செலகதி வீ
டெத்தார மிட்டா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௪௪)

வைப்புரிய முன்னீர் வலம்புரியுந் தொண்டர வ
ரொப்புரிகையாளரிடம்புரிவிண்ணோரிடங் கா ண
வெற்பிருக்கையாளரொடு வேதவிந்து நாதாந்த த்
துப்பரிக்கைமேல் வாழுலகுடையமாதாவே. ... ... (௪௫

பட்கிற் பிளவுபடாப் பேதமைப் பட்டேற்றகை மைய
முட்கிட்டியினை மனார்மோது வரங்கே தா மே
மட்கிப் பகல் மதிபோல் வாழ்ந்தவரைத் தாழ்ந்திரந்து ன்
ஒட்கித்திரிந்தேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௪௬)

வம்பருக்குளாய்ப் புறம்போய் வாடாமலுன்கரு னைச்
சொம்பருக்கு ஞானந்தொழும் பருக்குளாவே ரே
நம்பருக்குமாரனைற்கு நாணைற்கும்பருக்கு ம்
உம்பருக்கும் வாழ்வே யுலகுடைய மாதாவே. ... (௪௭)

குன்றே நடலோ ஏறித் தோ ரெறித்தோடி ச்
சென்றேறிடந்தேடிச் செல்வமென்று சொல்வதற் தே
இன்றேயுளதோமற் றெல்லாங் கடந்ததென் ப
தொன்றே பலவாயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௪௮)

குன்றுபடுவெங்கானிற் கொடுபடாயானை கொப்ப த்
தென்றுபடுமென்பாரிம படருக்கொப்பா ரோ
கன்றுபடுநோயைக் களைத்திடிலோசித்துமென க்
கொன்றுபடுமம்மேயுல குடையமாதாவே ... ... (௪௯)

பெத்தரிகத்தானே பெறுகதியென் பாரதையு ன்
பத்தரிகழ் நதேருப்பாரதிச் சென்றேற்றுவரா ல்
சுத்தரிகன் சாத்துமொருநாயகர் கன்சாத்துமு லை
யுத்தரிகந் சாத்துமுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௫௰)

மல்கிதிரியில் வளர்நிப நெய்சுருங்கி ல்
அல்கித்திரியுமனத்தன் பறவே னென் பெறுவே ன்
நல்கித்திரியாத ஞானம் வைத்தாலினி க்
கொல்கித்திரிவேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௫௧)

சொல்காதோ கண்ணே கருங்காதோ தன்மையன் றி
மல்காதோ னெறதை யெவ்வாறுணர்ந்து தேறுவ ஞே
நல்காதோ தம்மை முற்று நம்பினேனென்பதென க்
கொல்காதோ சிந்தை யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௫௨)

ஆற்று நீர்போற்ப் பெருகியற்றுவிடுமெல்லதற ச்
சேற்று நீர்போற்குழம்புஞ் செல்வநிலை நில்லாதா ல்
ஏற்று நீர்கொள் வீவொன்றியாருக்கீ வாரு க்
கூற்று நீஎன் றேவுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௫௩)

ஒன்றுசொல்லி நால்வருக்கு நன்மைசொல்லிப் புன்மைசொல் லிக்
கன்றுசொல்லி லைவரைக் காய்ந்து சொல்லியோரபடநேன்று ம்
என்றுசொல்லி நீக்கவொட்டா நில்லாமை பெல்லா த
தொன்றுசொல்லிலாமே யுலகுடைய மாதாவே. (௫௪)

கத்துப்பிடித்தேன் கடைப்பிடியென்றுன்கரு ணைக்
கோத்துப்பிடித்தேனைக் கொண்டுபணிகொள்ளா யோ
பத்துப்பிடித்தாதி பாண்டரங்கன் தாண்டவத்து க
கொத்துப்பிடித்தா யுலகுடைய மாதாவே. (௫௫)

மூடமிதுவன்றோ முறைதிரம்பிவம்பிலே போ
பாடமிடுங் கல்வி பயனொழுக்கம் பாழ்படலா ல
தேடவரும் பொருட்கட் சோதரவெல்லாம் போகவிட்டுவெ ற்
றோடமெனநிறபே னுலகுடைய மாதாவே. (௫௬)

மூடப்படுதழல் சூழ்மோகமனமாய் நமன் போ
ராடப்படு முன் வினைதாட் படுநின் பாற்படு போ
வாடப்படு சிறையாய வல்விலங்கிற பட்டவரு க
கோடப்படுமோ வுலகுடைய மாதாவே. (௫௭)

இட்டுமோ இட்டாதுன் கேண்மை வணங்கே னெனது ழ்
தட்டுமோ தட்டாதுன் றண்ணளியைத தாராய் நீ
எட்டுமோ வெட்டாத யென்பலனாளீடே . ஏ
வொட்டுமோ வொட்டாதுலகுடைய மாதாவே. (௫௮)

பண்ணுது நன்மை புன்மைப பாழ்வினையென்னுள்விடி யு
மண்ணுதிருந்தாலணியு மணியாகா தே
எண்ணுத தெண்ணமன ஈடழியவைபபதுன க
கொண்ணுதென்கணவென வுலகுடைய மாதாவே. (௫௯)

பண்ணுதோ பேருளுன் பார்வையதனுலெனக் கு
கண்ணுதொயிவ்விட ராருவிாங்க நீயிரங் க
எண்ணுதோவுன் மனந்தா னென்மனங்கல்லென்றது தா
ணெண்ணுதோவம்மே வுலகுடைய மாதாவே. (௬௰)

நீதியவா யன்னை நினைபபோர்வினைத் தீயை க
காதிய சாம்பிராச்சிய பதங்கை விலக்குங் கொள்வரா ல்
வாதிபல தங்கவருக்கிங்கிதனைப் பாக்கவு மோ
ருதிடம் வேறுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. (௬௧)

வெள்ளமோ வெள்ளிமலை மேடோதமிழ் மலைக்கீழ் ப்
பள்ளமோ தெள்ளிய நீர்பரந்த முக்கோணமத்திய மோ
கள்ளமோ காண்கிலனான் கண்டேனுனக்கடி யா
ருள்ளமோ கோயிலுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௨)

வெள்ளத்திருப்பா யென்விம்மலையுன் பொம்மல்மு லை
வள்ளத்திருப்பான் மறைக்குழந்தைக் கேசுரப்பா ய்
கள்ளத்திருப்பா மென்கன்மனம் விட்டேவடி யா
ருள்ளத்திருப்பா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௩)

பொன்னை நம்பியேவரோர் புவியைநம்பி யொவ்வொருவ ர்
தன்னைநம்பி யாயிரம்பேர் தன்னைநம்பி வாழ்வாரா ல்
என்னை நம்பினோர் சலிக்க யான் சலிக்கயென்று நன் று
புன்னை நம்பி வாழ்ந்தேனுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௪)

கற்றதுணையுண்டாங் கருத்தறிவு கல்வியன் றே
பெற்றதுணை மாதரோ பெருந்துணைகள் வேறு மோ
அற்றதுணையாரோ அருந்துணையாய் நல்கெனக் கா
குற்றதுணையம்மா வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௫)

ஆட்டைக்கொருநாரந் தானுணவு மீனமலை
கூட்டைக்கழுவியபமை காவல் பணிவாசலிற் போய் ப்
பாட்டைக்குளறிநஞ் சொற்பற்றுகிலாதற்றது ள
கோட்டைக் குடமோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௬)

வேட்டமிலாக்கானகத்து வெய்விலங்கா வெவ்வினையு ன்
நாட்டமிலாப்பாழ் மனது நணணினதுக் கொண்டு தோ
வாட்டமிலாச்சீர்குலைந்து வாடி நிற்கநான் மறு கி
லோட்டமிலாத்தேரோ வுலகுடைய மாதவே. ... (௬௭)

சொற்பனமாம வாழ்வு சுபசோபனமாம ஞானமென் று
கற்பனையாவுந் தெளிந்து காண்பனவுங்காணயாரா ல்
நற்பனசோசத்துணாரோன் ஞானநிலை கண்டவா த
முற்பனமார் ஞானபாருலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௮)

பூசனையாலுன் கமலப் பூஞ்சரணம் பூர்வசென் ம
வாசனையார் காண்பரது வஞ்சனையார் காண்பா ரோ
யீசனை பாலுளுமவொண்ணாவர் கருத்தி ன்
யோசனையார் காண்பாருலகுடைய மாதாவே. ... ... (௬௯)

நையும் வகைசெய்து மன நாணும் வகைசெய்திய று
செய்யும் வகைசெய்து நெறிசேரும் வகைசோரா போ
பொய்யும் வகையொன்று மிலாப்புண்பாடுபோயடி யெ
னுய்யும் வகையுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௰)

கோலக்கங்காநதியுங் கூன்பிறையு நாறுமுன்று ன்
நீலக்கண் பார்த்தெனக்கு நீயுதவுநாளெது நா ன்
மாலக்கண் சாத்து மணவாழமொடு நீ யிருந் து
வோலக்கங்காண்பே னுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௧)

ஆலமிடுதுன்பத்தழிவி னெருப்பார் ன் மயிர் ப்
பாலமிடுகின்ற தெனப்பலவிவிடா யெய்ப்பினதா ல்
வாலமுடவெண்பிறையார் மாலையிடா தாது மறை
யோலமிட நின்றுயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௨)

பெண்மையென்று மாண்மையென்றும பேசமொன்றுஞ் சாத்மெய்யல்லா ந்
தண்மையென்று நெஞ்சிலொரு தண்மையென்றுங் காணபாரா ல்
திண்மையென்று டல் பலவுந்தேர்வார்தெளிந்த டிடி
யுண்மையென்று காண்டேனுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௩)

ஆங்காரணந்தான தாங்காரவெம்பிணிக்கு ட
பாங்காயிருந்து பரிகாரஞ்செய்வாரோ ஒ
வேங்காரம் வைத்த புணபோல் வெவ்வினைப்படடேற்கிரங் கா
யோங்கார வாழ்வே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௪)

நீர் குறைய வாடி நிலைகுலைந்த தாமரை போ ல்
சீர் குறைய வாடி நொந்து சிந்தை குறையாகா தே
ஆர் குறை சொல்வோருனை நீ யங்குறைய யிங்கெளி யேற்
கோர் குறையுமுண்டோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௫)

தப்பனை யென்பார்ப்பருன்னைத் தாழ்ந்தவரைச் சூழ்ந்தவற் கு
கைப்பனை வேழநதொழுவார் காம்பனைய தோளனையா ர்
துப்பனைய ஞானச்சொரூபனைமால் செய்ய சி ர
மொப்பனை செய்கூந்தலுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௭௬)

செப்போசெப்பன்றோ நான் செப்புவதிங்கிப்புவ ன
வைப்போவைப்பன்றோ நீ வாழ்வதென்றால் வாழ்வ தெல்லா ந்
தப்போதப்பன்றோ வந்தனை யுனை நானொநந்த துன க்
கொப்போவொப்பன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௭)

தரவுக் கொச்சகக் கலிப்பா.

செப்பலவுன் கொங்கை பசுந்தேனலவுன் பான்மொழி செ
துப்பலவுன் செவ்வாய் சுரும் பலவுன் பார்வையம்
இப்பலவொப்பிந்தினா மற்றெல்லாரு முன்னுவப்பு
கொப்பலவென் சொல்வேனுலகுடைய மாதாவே. (௭௮)

வைத்தவெலாங்கையேற்றிரந்த வெலா மித்தனை
வித்தவெலா மண்பிறபபில் வீழ்நத வெலாந தாழ்ந்திட
வைத்தவெலா மெண்ணியுன்னை வாழ்ந்தின வெலாமனது
கொத்தவெலாரு சொன்னேனுலகுடைய மாதாவே. ... (௭௯)

மெல்லாசனைம்புயந்து வேதியனப்போதியம்
கில்லா சொரு மகினே ஈர் வைத்து நிற்பே
கல்லா சிரிபரொன ஞானமொழிந்தார் மயங்கு
உல்லாசமின்னே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௮௰)

காழ் மனோவாக்குடல் செயசற்பனை யோகற்பகன்
மோதிமமாய் ஞானமுடிகளின் முடிவாகா
சோதிமகா மேருவில்லார் தங்கனைபடங்கயத்
லோதிமமாய் நின்றுயுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௮௧)

கற்சாபத் தண்ணருளா நான் சாாநல்கிலெ
டிற்சாதிப் பார்செயலோ வந்தனையுன சிந்தை யென்
கற்சாபத்தார் கருணை கண்களிகக நணபளி
மூறசாகப்பெணணே வுலகுடைய மாதாவே. (௮௨)

கித்தியோபவாச பல நின்னை வழிபாடு செயு
துத்தியோபசாரசுபசுகிர்த பல மொவவாதா
சத்தியோபசாரசுபதன்ம பரிபாலனருசெ
உத்தியோக வாழ்வே வுலகுடைய மாதாவே. ... (௮௩)

முற்பாதக மிதுவோ மூதுணரோனேது
வெற்பாதவக்கிரணம் வீசிவிருள்சூழா
பொற்பாத சேவையிடர் போக்காத வாழிபுரி
அற்பாத மன்றோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௮௪)

கற்பலமொன்றெய்தில்லையே நண்பலவாயெண்ணுமி
டற்பல புண்பாடு பல பலவென் சொல்வே
பொற்பலர்செந்தாமரையிற் பூத்தவெனவாய்த்தொளி
முற்பலமென் கண்ணே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௮௫)

இங்கரிப்புக்காரனைப் போலேனரிப்படுதென்டரந்த த்
தொங்கரிக்கட்டே தொழிப்பார்சொற்கலயன் வே ளே
சங்கரிக்கத்தானே படைதான் வெம்மை மேவி நீ
யுஙகரிக்கப்போமோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௧௬)

சூழியற்றுக்கான சுரிகுழற்குந் தோளிணைக்கு ம்
வீழிய நப்பாரி தழ்க்கும் வெண்ணகைக்கும வெவ்வேறு ப்
வாழியநந தாமரைக்கும் வாழ்த்துரைத்து வடின நா
ஞூழித்துக்காளோ வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௭)

புந்திச்செயல் மடலிற் பூண்டு புல்லிலே தவி டு
சிந்திச்சிதறி நடப்பீர் திரை நிடர்தீர்வே ளே
வந்திச்சுராகி சிந்தை யானே வளப்போர்கணை யா
யுர்திச்சுறியா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௧௮)

நீஞ்சக்கட்டப்படுமோ பின்சுரமே தோணி தனி ல்
வாஞ்சைக் கடல் கடந்தென வஞ்ச நெஞ்சம் வாரா தே
தீஞ்சர்க்கரைமொழியாய் செய்யசரககூர்விழி யா
யூஞ்சற்குழையா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (௧௯)

அம்பளவோ கார்வியரும்பளவோ பார்வையரு ட்
சம்பளமேற்றுண்பவர்குத் தானமுத்தி தானமர் ரே
பம்பளகை யுரும் விண்ணேர் பட்டணமுங் கட்டியத ற்
கும்பளமோவிடடா யுலகுடைய மாதாவே. ... (௨௰)

தேர்ச்சிரரா நெஞ்சறிவைத் தீங்கதிர் செஞ்சாலி பென் ப்
பேர்ச்சிதரா தென்னம் பெருஞ்சிதலாயுலரு தோ
வார்ச்சிதரா வூழ்வலிதே நான் சொலவது கே ட்
டேர்ச்சித நீ செய்யா யுலகுடைய மாதாவே. ...

பற்றிவைத்த வென்னறிவைப்பாண் கவலை வீண்பட் டு
முற்றிவைத்து வம்பின் முதலாக்ககாரிய மோ
நெற்றிவைத்த கண்ணனொடு நீ நடுவாய தாலிதை யா
னொற்றிலைவத்ததுணடோ வுலகுடைய மாதாவே. ... (௨௨

விட்டிலே யொத்து விளக்கிலே வீழும் வினை க
கட்டிலே வீழ்ந்து தவங்காணிலனென்றேங்குவ னே
தட்டிலே யேழைமனஞ்சஞ்சரப்பட் சிமய
லொட்டிலே வீழா துலகுடைய மாதாவே... ... ...(௨௩)

நானேதிங் குண்மைசொல்ல ஞானமறியேன் மயி லே
மானேயென பொன்னே மணியேபரகக மே
தேனேமென்பால் சேர்ந்ததீங்கனியே மாங்குயி லே
ஊனேயென்பேன் கேளு லகுடையமாதாவே. ... ... (கச)

மண்ணுங் குழிந்த தற்பர் வாயிலிற்போய் வந்து நொந் த
தெண்ணுங் குழம்புமனமெங்குமெனக்கேயிரங்கா ய்
பண்ணுங் குழைந்த சொல்லும் பான்மணக்கமேனிமு லை
யுண்ணுங் குழந்தா யுலகுடைய மாதாவே. ... ... (கரு)

பொட்டசத்துப் பொன் போலும் புட்கலத்துச் செம்மணி யும்
டிட்டகசது கதுள்ளோநானென்றுமவைத்து க்காண்பே ளு
சட்டசத்துக் கொண்ரோ கைத்தாடசிபல கூனிதென் ன
ஒட்டகததுககொன்ரு வுலகுடைய மாதாவே. ... ...(கசு)

பெண்டாடடிபிள்ளையெனப் பேயாட்டங் சாட்டியெனை க்
கொண்டாடடிவித்த வுனைக் கொண்டாடவேண்டா மோ
மிண்டாட்டு பாண்கலியால் வீணூட்டமாட்டி யெ னை
யுண்டாட்ட வேண்டா முலகுடைய மாதாவே. ... ... (கஎ)

பற்றப் பிறவினையைப் பாலின் மறைந்தோர் வளர்த் த
தெற்றைப பிறவிடிலித்தீப் பிறவிதீரா தோ
மற்றைப்பிறை மயஙக வடடரததின ச்சுட்டிகட் டு
மொற்றைப் பிறையாயுல குடையமாதாவே. ... ... (கஅ)

காமச்சு ாநெருப்புக் காயவிழிபாய்ந்துநெஞ் சி
லீரச்சு ர்ெ ரியோ நொன்றுமவைததுக் காணபே ளு
சோ ச்சு ர் முடிததா சூரியோதயச சுடர்
[illegible] மோ வுலகுடைய மாதாவே ... ...(கக)

வெவா ழனேவினையை மேவாதருள் கிலே வே
றெவ்வாத ாவிங்கிரவா திரங்கா யே து
அவ்வாதவ ன வெயிற நளான புழுவாய்மெலி வ
தொவ்வாதென் ன மே வுலகுடைய மாதாவே. ... ... (உ0)

ஏழிசைய வண்டிரங்க வெண்டிசையவெண்டுகிலா ர்
சூழிகழி கிணடுதுணைததா ழளித்தாளவா ய்
ஆழிகெடு நீரொருசையா போசனத்தர்தொ ழ
வாழிரொரும் வாழியுலகுடைய மாதாவே

தரவுக்கொச்சகக்கலிப்பா

முற்றிற்று.

உ

கணபதிதுணை.

புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தைச் சார்ந்த

இராயபுரம்

மகா-ள-ள-ஸ்ரீ,

வெ. மு. பழனியப்ப செட்டியாரவர்கள்

குமாரர்

சுப்பிரமணிய செட்டியாரவர்கள்

பேரில்

கீர்த்திமஞ்சரி.

இஃது

மதுரைஜில்லா-திருமங்கலந்தாலூகா

செங்கோட்டூர்

சேதுப்பையரவர்கள் குமாரர்

ஸ்ரீ சுப்பராய ஐயரவர்கள்

இயற்றியது.

தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்

சுப்பிரமணியஐயரவர்களது

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1881ளு.

சிவமயம்.

சாத்துக்கவிகள்.

சென்னபட்டணம்

வித்தியாவர்த்தனி அச்சுக்கூடத்தலைவராகிய

தஞ்சைமாநகரம்-சதாவதானம்,

ஸ்ரீமது

சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இத்தலமேற் பொலிவுறுபல் புலவரொடும் பிரமரங்க ளினச்சுவைத்தாம்
அத்தமிகு மொழிப்பதுவுண் டானந்தங் கொண்டிசைப்பாட் டமர்ந்துபாரா
முத்தலமும் புரக்குஞ்சுடர் மணணியபூ பனசோத்தி முழுதுஞ்சேர்த்து
நத்துமண மஞ்சரியாத் தந்தனன்சுப் பராயனெனு நாவலலோனே.

மதுரைஜில்லா-காரைக்குடி-சதாவதானம்

ஸ்ரீமது

பால சுப்பிரமணிய ஐயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

பெரியவராப் புகழ்தடமும் பெரியவராவுறைமடமும் பிறங்கனோமா
வுரியவராலயங்களுமி ராயபுரத்திடற் றிமறை யுணராதநூன்முப
புரியவராசாவதிக்க வாழ்சுப்ரமணியவள்ளல் புகழ்ப்பூங்கொத்தைத்
தெரிவரப்பவிமணக்கத் தந்தனன்சுப்பராயமறை தேர்நாவோனே.

மதுரைஜில்லா-நெடுமரம்

ஸ்ரீமது

ராமசுவாமி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருமருவுபாசநகா வளரவணிசகுலதிலகனே செயவேள்செய்ய
வுருமருவுகழலிசுப் பிரமணியவுசிதனமீ துவந்துநாவற
மருமருவுபுவிமகிழ நறகீர்த்திமஞ்சரியாந் தமிழிசைத்தான்
மருமருவுபொழிற்செந்நெ னகர்சுப்பராயகவி வாணன்றானே.

நேரிசைவெண்பா.

கற்றோர்செவிக்கமுதங் கல்விவித்து மூடரன்றி
மற்றோர்மதிக்கு மணிவிளக்காம்—பொற்றிருமா
மாதுபோற்று செந்நெனகர் வாழ்சுப்ப ராயதுங்கன்
ஓதுகீர்த்தி மஞ்சரிசெய் யுள்.

சாத்துக்கவிகள்.

மதுரைஜில்லா-வேதியன்குடி.

ஸ்ரீமத்

கஸ்தூரி ஐயங்காரவர்கள்

இயற்றிய

நேரிசைவெண்பா.

சீராசிராயபுரத் திற்சுப்பிரமணியப்
போரேற்றின் கீர்த்தி புகன்றனனால் — பாருஞ்
செந்நெற்குடிச்சுப்ப ராயன்றிகழுறினர்
மன்னற் குடிப்பிறந்த மால்.

இதுவுமது.

பிங்கலனேர் ராயபுரத் திற்சுப்பிரமணிய
துங்கன்றன் கீர்த்திதனைச் சொல்லினன் — எங்களுடை
சேடப்பையன்புதல்வன் செந்நெற்குடியிலுளான்
நீடறிஞன் சுப்பராயனே.

குன்றக்குடித்

திருவண்ணாமலை ஆதீன மடத்துவாசல் வித்துவானுகி

கமேழுந்தி வங்கிஷன் வாணிதாச

வீரபத்திரக்கவிராயரவர்கள் குமாரர்

முத்துசாமிக்கவிராயரவர்கள்

இயற்றிய

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

செந்தமிழ்நூலிலக்கியமு மிலக்கணமும்பலகலையுந் தேர்ந்தாராய்ட
சிந்தையினுவிராசநகர் வாழ்சுப்பிரமணியனருந் ஐயான்பேருட்கு
விந்தைபெறவணிகீர்த்தி மஞ்சரிப்பாமாலைதனை விழைந்துதந்தான்
சந்தவயற்செந்நெனகர் மேவுசுப்பராயனெனும் தமிழ்வல்லோனே.

பதினன்குசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இலகுகலியுகசகத் திரநாலுதொள்ளா யிரத்தேழு பத்தொன் றிலெய்
தியசாலிவாகன சகாத்தமோராயிரமு நூறுதொண் ணூற்றொன்பதில்
நலதாதுவருடமதி மிதுனமிருபதின்மூன்று நாள்தனிற் சுபவாரமும்
நாளும்வளர்பூர்வபட் சச்சதுர்த்திமூல நாட்பிராம்ய நாமயோகம்.
குலவுசுபகரணமுங் கூடியதினத்தினிற் கோராச நகரில்மேவும்
குபேரனெனவருபழனி யப்பவணிகேந்திரன் குமாரன் றமிழ்க்குதாரன்
ஜெலமதனெனுஞ்சுப்ர மணியபூபன்மீது திகழ்கீர்த்தி மஞ்சரிதனைச்
செந்நெற்பதிச்சுப்ப ராயய்யனாவலன் செய்தரங் கேற்றினனே.

சாத்துக்கவிகள்

முற்றிற்று.

பிழைதிருத்தம்.

கண்ணி.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ	க	காசிவிஸ்வ நாதரோ தடங்கண்ணியே	காசிவிஸ்வநாததடங் கண்மடந்தையே
கஅ	க	நடக்கரியும்	க ரடக்கரியும்
ச௦	க	வன்பகைக்குலந்தவிர்த்து	வன்பகைக்குலந்தவிர்த்து
அக	உ	ஓங் குவில்லுங்கைபிடித்து	ஓங்குவில்லுங்கைப்பிடித்து
கூ௦	உ	வீ ர க்கருங்	வீரர்கருங்
கூஅ	க	கான் மருவே வார்மிருகத்தை	கான்மருவுமோர்மிர்கத்தை
ககரு	உ	யானைதனை	யாளிதனை
ககசா	க	வேலெடுத்துயபாய்	வேலெடுத்துப்பாய்
கருஉ	உ	கோகிலமதைப்போல்	கோகிலப்போல்
கருஉ	க	சந்தனமு	சந்தனமு
ககாஉ	உ	பதைக்கமொடு	பதக்கமொடு
கஞ௦	க	போலமனைந்தா	[illegible]
உ௦அ	க	கொந்தமிப்பொன்	கொந்தாப்பொன்
உ[illegible]	உ	பந்தனத்செய்தல்	பந்திக்தல்
உ[illegible]		மா மகளு மோர்நிதியை மணைந்தான் மயந்தி காமநிதியைர ன்னகவிலுனையாசன்	மாமகளுமோரிநிதியாதைத்தயந்தி காமநிதியைகளாசமணைந்தார்
உசாகூ	க	கைத்தாளமாண்டு	கைத்தாளம் ரண்டு
உகாச	உ	தென்றலெனும்	தென்றலெனும்
உ௦	ச	பேசவிழப்பூங்குழல்கொண் மெல்லியற்குநன்மைசொல்லி	பூமருவுகூந்தற் புனையிழைக்கு நன்மைசொல்லி
உஅகூ	உ	சோபிதகிரீட	சோபிதக்கிரீட
உகூஉ	க	கொடியிரண்டு	குடமிரண்டு
ஙா௦உ	உ	பரந்தான்	பசந்தான்
ஙசாகூ	க	வுத்தமமை	வுத்தமனை

கடவுள்துணை.

கீர்த்திமஞ்சரி.

காப்பு.

வெண்பா.

பூமேவு மாலும் புராரியுமெனையனெனும்
சீர்மேவு கீர்த்திமஞ்சரிக்கு முந்துறுத்து—மேதமேவுங்
கொம்பனைய வெஞ்சமலைக் குன்றவிலும் தந்தமுடை
ஐவிழியார் பெருமானையே காப்பு.

பொன்மேவு செய்யமலர்ப் பூவையருள் மைந்தனொரு
மன்மதனைச் சுப்பிரமணிய மன்னவன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (க)

அம்பிகைபா தம்பணிவம் வண்ணலார் பொற்பதத்தைக்
கட்டுமுகத் தெய்வநாயகனைத் தாளபணிந்தேன். (உ)

மண்புவி பெறு செயனைப் பாரமகமேருவெனுந்
திண்புயக்காமன் சுப்பிரமணிய சீரன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (௩)

மாரிமுகப் பூவைக்கண்ணாய் வெள்ளியே வாணியெனும்
சூரம்பப் போதுறையும் சாரதையே முன்னடவாய். (ச)

தேனொழுகுந் தங்கமாமயேசார் செம்பொன்விரி குங்குமத்து
மாண்பான சுப்பிரமணிய மாரன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (ரு)

வானவர்சேர் மாதிபியே வள்ளிமின்னுடன்பதியே
கானமயில் மேலுவரும் கந்தனே முன்னடவாய். (சா)

மைக்கருங்கண் மாதர் மருவு சுப்பிரமணியனெனுந்
திக்கனைத்தும் வென்றஜெய சிங்கன்றன் கீர்த்திசொல்லக். (எ)

காசிவிசுவ நாதரே தடங்கண்ணியே சுந்த
ரேசரே யங்கயற்கண் ணேநங்கைமையே வந்தருள்வீர். (அ)

பூமருவு செந்தேன் பொழிந்துநறும் பூந்துகளார்
காமருவு ராசங்காங் காவலன்றன் கீர்த்திசொல்ல. (கூ)

கீர்த்திமஞ்சரி.

வள்ளானை யேறி விளையாடுஞ் சாஸ்தாவே
்ள்ளா ரமுதனைய செஞ்சொலதர வேண்டுமையா. (௧0)

டாகனைய சொற்றேடுககும பாவலாமுன யானமொழிதல
கோகனகப பூநடுவிற கொட்டிமலா பூததகொ௱ககும. (௧௧)

ஏதுமறி யாச்சிறுவ னென றிடினு மென்கவியிற
றீதகலக் கொளவீா செகததிலுளள பாவலரே. (௧௨)

பொஙகுபுயல சந்தநறும பூஙகான் புனலருவி
திஙகளொடு தென்றலுறை தென்பொதிய மாமலையான. (௧௩)

கள்ளொழுகு கறபகப்பூங காறுட் டரமகளிா
வெள்ளருவி தோயநது விளையாடு மாமலையான். (௧௪)

செஙகட் குறமகளிா பெநதினைகாக குமபுனததுட்
சிஙகக குருளை தினமபயிலு மாமலையான். (௧௫)

செமபஞு சணைமேற றிருநதிழையாா தஙகளொடும
பைமபொனமுடிக காநதருவா பளளிகொளளு மாமலையான. (௧௬)

ஆதவனா தன்றெளிபோ லட்டதிககெங குமபரவிச
சோதிவிரி நாகரதநந துன்னியிடு மாமலையான. (௧எ)

மைவனமு மைம்முகிலு மதத கடககரியும
ஐவனமும வேயு மமாநதிருசகு மாமலையான. (௧அ)

மத்தக் கரியின மருபபெறிந்து வாலவளையின
முததமெறிநது முழஙகுசாபப மாநதியான. (௧௯)

சந்தனநதக கோலமகிற றருமடித தேறுபுனற
பைந்தாளஞ் சஙகம படிநதுவரு மாநதியான. (௨0)

மணிதஙகு தடமுந்தா மறைதஙகு பணையுஞ்சூழ
அணிதஙகி யிலகுஙகே ரளசிஙக வளநாடன. (௨௧)

முத்தமுத வக்கருமபு மூரியிள வாளைமுட்டத
துததமுத வித்தடததிற றுன்னுபிரம பூநாடன். (௨௨)

செஙகதிரோன பொஙகொளிபோற சேயிழையாா பூஞ்ஞெளியிற
கஙகுற் கமலமலா கணமணெகிழ்ககுங காறுடன். (௨௩)

பமபுவளை முததொளியாற பைஙகருமபின முததியாலால
வெமபகலிற் செஙகுமுதம விளஙுபுனற் காறுடன. (௨௪)

மாங்கனியும் வாழை மரக்கனியு முட்பலவின்
றீங்கனியுந் தின்றுமந்தி சோரநிருக்குங் காருடன். (உ௫)

டண்ணளிகள் பூமிதிப்பப் பாய்ந்தநறை சார்ந்துநதி
யுண்ணிறையச் செநநெல்வளர் தோங்குழுயா காருடன். (உ௬)

வன்னக் கிளிமொழியார் வாயமொழிக்குத் தோற்றபசுங்
கன்னற் சிலைக்குமதன் காத்திருக்குங் காருடன்.

செந்நெற் குலமுதிர்ந்து தெய்வநறுங் கற்பினர்போற்
பின்னற் றலைகுனிநத பெட்பிருக்குங் காருடன். (உ௮)

நீதியோர்ந் தாசியற்றும நேமிவேந் தர்களிருக்கும்
வீதிசூழ்ந் தறமிருக்கும் வீரபாண் டியபுரத்தான். (உ௯)

கலலா லெயில்வளைந்து கற்பகநாட் டண்மியெழு
தொல்லாழி போலகழி சூழ்ராஜ மாநகரான். (௩0)

வட்டமதி போன்முகத்து மாதர ரணியாங்கில்
நட்டமிடு மிக்கவெழி லுகரிக மாநகரான். (௩௧)

பந்தணுகு மென்றனத்தார பஞ்சணையிற் றங்கொழுநர்
வந்தணுக வந்தணுகு மாடநிறை மாநகரான். (௩உ)

ஆடகபபொன் னேலைமின்ன ரங்கையினு ளீவியமபொன்
பட்டகயாழ் கற்குமணி மாடநிறை மாநகரான். (௩௩)

ஞானமறை வேதியர்க்கும நாவலர்க்கும் யார்க்குமன்ன
தானம் வழஙகுரவோர தாமிருக்கு மாநகரான். (௩௪)

அந்திவரத் தென்ற லசைநதுவரத் திஙகள்கலை
சிந்திவரக் காமனமபு சிந்திவரு மாநகரான். (௩௫)

சூழு முகிற்குலமுந் துய்யமதி யுந்தவழும
ஏழுநிலை மாடத் தெழில்விளஙகு மாநகரான். (௩௬)

தக்க நிதிபடைத்த தன்மையினு லெப்பதிக்கு
மிக்கதெனை மெய்ப்புலவோர மெச்சும்அரும் பாக்கூரன். (௩௭)

ஏரி மலிந்துழவ ரோமலிந்து கார்மலிந்து
மாரிவழங் கபபசுநெல் வாய்த்தபல வூருடையான். (௩௮)

கிடுகிடென வுலகமெழு கிரிபதற வுரகன்முடி
விடுவிடென நெளியவெகு விசைவினட மிடுபரியான். (௩௯)

கீர்க்கிரன்ஸ்

கீர்த்திமஞ்சரி.

மண்டலத்தில வந்தெதிர்த்த வன்பகைக்கு வாடிவிராது
கண்டகற் குலந்தகாதத கந்தடாதத குஞ்சரத்தான. (௪௦)

முத்துநகை மின்னா ருளரியருமை பெய்கருந்த
னத்துநுனி பாயவண்டு நாடியெழு மாலையினான். (௪௧)

மந்தார மூலகந்து மலரினைசெய வண்டியொடு
செந்தேன மணங்கலந்த பிரசப தாரயாரான. (௪௨)

கொண்டல கலங்கக் குரைகடலும் தானாலங்க
அண்டங் கலங்க வதிருமொலிய பேரிகையான. (௪௩)

பங்கமுறத் தெவ்வாகலையப் பாய்ந்துதுப்பு வனமிருந்த நா
சிங்கமிருந் தெண்டிசையுஞ் சரும பதாகையினான. (௪௪)

ஏழ்முகிலு மேழூலகு மெட்டுவைரா யுஞ்சரிகி
வாழ்மனுக்கள பொய்யாதுதாலும வாரதலைநயொளயு பெயாதான.

போர்மருவு வெம்புலியும புல்வாய யோர் துறையி
னீராருந்தத் தங்களபரி நிகியிடு மாசுகினையான். (௪௬)

மூதுலகிற ரோயா மூழுமூ போ லெயுனதென
ரோது மிருவபுரியு பொண்டான வெண்குடையான. (௪௭)

விட்புலனைத ராளி விருங்கசவந்து வெம்பரடைபோற
கட்பொறிகள சிந்தக் கனலெறிந்த குஞ்சரேனையினான. (௪௮)

எந்நாட் டவரு மிதழிகொளியில லெனறுணைக்க
பொன்னாட் டவரும புகழுநாட்டுப் கோட்டையினான. (௪௯)

ஏர்வார் மாத துரிசேஞ் சூற மீசா பெரியவடன
ரூவாழ் திருப்பதச்செந் தாமரையைப் பூசைசெய்வோன. (௫௦)

சேடனெனும புகழ்ந்த திருப்புணைவை யாசானறனை
சீடனென வந்துதித்த சிங்கக் குருவையொடான. (௫௧)

உத்தமமா குருகோவிந் ஓராவாழ மடாதிபனடா
லத்துவிதங் கற்றோ னாசாக காசனையான். (௫௨)

வளமைபெரு கும்பாண்டி மனவேண்ட வந்த
இளஞ்சைவணி சேகாகுலத் தெய்துங் குபேரனைப்பான். (௫௩)

பசுசையினூற் போதிகையின் பண்பமைத்து மினறழைக்கும
வச்சிர மணிக் காணிமுத்தும வன்னமணி வாசலினான. (௫௪)

முத்தமிழ்ப் பையம்புரவி லொன்றுகடை கற்றுவர
மத்தகத்து யானை மதமொழியும் வாசலினான். (௫௫

மேள முழங்கயிலிரா வெண்சலத்தாற் செய்திடுகைத்
தாள முழங்கத் தமிழ்முழங்கும் வாசலினான். (௫௬

மங்கலஞ்சொன் மாதர் மடப்பூவையின் வண்டமைப்ப
சங்கமடைப்பேரி தவிலமுழங்கும் வாசலினான். (௫௭

அணிவாரம் பொறபரிகை யாகத்துவர வெண்சவரி
மணிவர வெளிகுடை யிரு மன்னர்வரும் வாசலினான். (௫௮

வாராடும் ஒரங்கைமம் வாராட வாசலிருந்து
சீராட செய்யமலை சோகதிருக்கும் வாசலினான். (௫௯

தென்னவனென்றொட்டாலடித்த பெரும்பொன்மக மேருவெட்ட
வன்னமணி யாபரணி மத்தளமேபோன மறப்பியத்தான். (௬௰

கள்ளருக்கி வாடாளி நமலார் சறபகத்தை
யெளிமெ விருவாளா சோமளிங் நுகாரத்தான். (௬௧

மின்மாரி பொடிபெய்து விருவாரங் கூமெவாருக்கும்
பொன்மாரி பெய்யும் பொழியுமுகில் போலாரதத்தான். (௬௨

தென்பொழியா பையவிலொடு பிறநிடைசோ வக்கரத்தால
மனமதப ிடமிய வலையாயாற மாதப்புரசன். (௬௩

கந்தமலர்ப் பூங்குழற் செங்கநாமுக மீனுட பி
சுந்தரமாப் பூசைசெய்து சுடாமணைய பெயரோன். (௬௪

மன்னவனும வேலப்பமாரனருள்சேயனெனுந்
தென்னவன்மூத்த அக்கசறுப்பர் சிரன றவந்கலவந்த (௬௫

பூதலத்து வாணர் புகழ்ராம நாதமன்னன்
சோதரனு வந்து துலங்குமருணசலமால. (௬௬

தன்பின் னவனுதித்த தாரணியிற் கீர்த்திபெற்ற
மன்னவ முருகப்பமாரன் றனக்கிளைய. (௬௭

வள்ளல் பழனியப்ப மண்டலிசன் பின்னுதித்த
கள்ளவிழ்தார் வேலப்ப காண்டிவ னுக்கினிய. (௬௮

பின்னோன் சிதம்பரவே ளென்றுலகிற் போபடைத்த
மன்னவரில் யாவும் வழங்குங் கருணைமனிவி (௬௯

கீர்த்திமஞ்சரி.

சந்ததமு மீகை தருபழனி யபபமன்னன
மைந்தனு வந்துதிதது மாலஈபர மணயேநதரன (எ0)

செலவம வளர்ந்தேறத தேசததோா மெசசிபட
நல்லறஙகள செய துமகிழ் நாளதனி லேயொருநாள (எக)

சத்யமலாப புடகரணி தானுடி நீறணிநது
நித்யமாரு சதயகிரி நேயாதிருத் தாளபணிநது. (எ௨)

நன்மிளகித் தண்டுலததா ஞரியாசள பகதுவஞ்செய
யன்ன மருநதி யடைககா யிலேயயின்று. (எ௩)

பொற்சரிகைச சூடிகடடிப பொன்னரைநாண மேறபூணடு
கற்கலசப பூண்முலேயாா கணடுருக மனமதனபோல (எ௪)

வசசிரத்தா ளாழி வயஙகவிர லிறறரித்து
பசசையினுற் றெறறு பதககமணி மாாபணிநது. (எ௫)

பொன்னுருமாற சட்டிநறும பூஞ்சாநத முமபூசி
நன்மணபபூ மாலே நறையொழுக மாாபணிநது (எ௬)

சுற்றத்தாா சூழத துரைமககள சூழநதிருகக
நற்றமிழ்சோ பாவலரும நாவலருஞ சூழநதிருகக. (எஎ)

பட்டதது மனனா படைததலேவா சூழநதிருகக
வட்டமணி யாசனமேல மனனவனும வீறறிருநதான. (எ௮)

கான்வேட்டை யாடச கருதததுளண ணிக கடடியரை
மான்வேடடைக காரருககு மறறவாககுஞ சொலலிடுமின. (எ௯)

என்றுசொலலிக் கோமா னெழுநதிருநது பொனமனேககுட்
சென்றுமெயககுப பொறகவசம சோத்துநிஜா ருநதொடுத்துச. ()

கச்சைகட்டி யீட்டிகொணடு காநதிமிகு மமபுகொணடு
உசசிதமாயச சிதகிரிதத வோஙகுவிலலுங கைபிடிதது. (௮க)

ரத்நா பரணவொளி நாலுதிசை யினமின்னக
கொத்துமலர்ப பூஙகுழலாா குவிதனததின முததலமப. (௮௨)

மின்ன லிடைதுவள வெண்கவரி வீசிவரக்
கன்னனென மன்னுலகிற் கணடவர்கள கண்களிபப. (௮௩

கம்பமத யானேயொன்று காவித் தெழுந்ததுபோற்
செம்பொன் மணிமாடத் தெருமுகபபு வாசலவந்தான். (௮௪)

கீர்த்திமஞ்சரி.

சுறறி யொருபொடியிற ஞெலபுவியெல லாஙகடநது
வெறறிகொணடு மீணடுவரும வெணபரியின மீதேறி. (அரு)

முததுக குடைபிடிகக மூணூல வடடமவாச
சிதாச ஈ நடடி கினகானைப போயமறைககச. (அசு)

சஙகு முழஙகத தவிலமுழஙக ப பேரிகைக
ளெஙகு முழஙக வெழிலிகளின வாயடஙக. (அஎ)

கொமபலமபா பமனை குளாசடலோ டுமபகைபபப
பமபுதொனி நாசசாம பைஙகுழலு மூதிவா. (அஅ)

திஙசடா லோஙகமறு தேசமனனா போயொதுஙக
அஙகவஙசய கொஙகூக காசருடல வோவருமப. (அகூ)

வேலெடுததும வாளெடுததும விலலெடுதது மமபெடுததுங
கோலெடுததும வீராதருங குணடெடுநதுக கொணடுவாக. (கூ0)

சததிபிடித துபகடலபோற சாலாளகள முனனடககக
குததியெறி யீடடிசொடடை கொணடுபலா சூழநதுவாத. (கூக)

துபபாககி யோடி வாத தோமாஙகள கூடிவா
வெபபாகும வெபபுலிபோல வீராண சூராவா. (கூஉ)

மிசகுமரி மநதிரிகளும மேவுதள காததாகளுந
தசகதாரு சேவகருந தாதரிகளு முனனடகக. (கூங)

மநதபசாரியின மருபபொசிததுத தணடிகைககுச
சநதயிரி பாதா நமககுதவ வேணடுமெனறும (கூச)

மெனபயரி வாலதுணிதது மீளுடசி சுநதராகககு
நனகவரி யிசி நலமபெருக வேணடுமெனறும. (கூரு)

ரெஙகம்ல வாழபுதுவைச செஙகோலி ராமசநதா
அஙகன மகுட துரைராஜா பாதாமுனபு. (கூசு)

சிஙக விணைபிடிததுச சோவிடடுப போமூடடி
மஙகலிலாப பொறகடயம வாஙகிவா வேணடுமெனறும. (கூஎ)

கானமருவோா மிருகததைக கணட துணட. மாக்கியத்தன
மானமததைக கொணடுவநது மஙகையருக கீயவெனறும. (கூஅ)

காணடா மிருகததைக கைபபிடியா கபபிடிததெம
பாணடியனா மெசசப பரிசுபெற வேணடுமெனறும. (கூகூ)

ஒவ்வொருவ ரொன்றுமன துடகொண்டு ...
கௌவையறு வேடர்களு சாலிற ...லணிந்து. (௧௦௦)

காழமிட்டு வாமமதிற ... வெம்புலிவா...
சூழவிட்டுக ருனறிவட ... தோலுரித்து. (௧௦௪)

முளையெயிறு ... ...
வெள்ளெயிறு ... ... (௧௦௨)

விடருலவு ... ...
வேட்டவரு ... ... வேட்டை ... ... (௧௦௫)

சாடை ... ...
பேடையுட ... ... (௧௦௪)

... ...
போசனத்து ... ... (௧௦௬)

... ...
சொலலுதன ... ... (௧௦௭)

மனனனெதி ... ...
தெனனவனு ... ... (௧௦௮)

ஏந்துசிறை ... ...
வாயாதவித்து வேட்டையுந்தான ... ... (௧௦௯)

சேவலொரு ... ...
காவலனே ... ... (௧௦௬)

அமமொழிசேட ... ...
மைமமருவு ... ... (௧௧௦)

வெவவனததைச ... ... வேட...
கைவளைதத ... ... காவலா ... (௧௧௧)

வேக வயப்புலி ... ... பேரிகைகள
சாகரஙகள போலொலி ... ... (௧௧௨)

வெள்ளிதது ... ...
வள்ளலதிற்க வேட ... வனதகைக ... (௧௧௩)

மாருததநிற பொஙகியெழு வாரிதியுரு ... போல
வீரமிகு கான மிருகஙகள வநதனவே. (௧௧௪)

வெல்வாரும் யானைதனை வீழ்த்துவா ரும்மனையைக்
கொலவாரும் யானைதனைக் குத்திவிழச் செய்வாரும். (கக௫)
வில்லம்பா லெய்வாரும வேலெடுத்தய பாய்வாரும்
பல்லுகத்தி னெஞ்சம் பதைபதைக்கக் கொல்வாரும. (ககசா)
செய்யகலை மான்கவரி சிஙகமுயல் பனறிபுலி
நையக் குழன்மருந்தா னுவுலறச செய்வாரும. (ககஎ)
சண்ட வெயின்மறைத்துச் சக்ரவாகம பறக்கக்
மண்டபே ரண்டமதைக் கண்டு பரதவிக்கத. (கக அ)
தமபட்ட வோசையினற் றழ்ந்தசிறைப பட்சியெலலாங்
குமபிட் டிருக்குலைநது கோநகரிற் போய்பபறக்கக். (ககசூ)
கண்வலையிற் சிக்கிநொந்த காளையர்கண் காணவொரு
பெண்வலையிற் சிக்கினபோற் பெட்டைமா னின்றுழல. (க௨0)
வேட்டை புரிந்திடுமவ வேலையிலோர் பொன்மடமான்
பூட்டும் வலையிற் புகுதாம லேதாவி. (க௨க)
வெய்யகுழற் காரருக்கும வேடருக்கும ஞாளிகட்கும
நெய்யொழுகும் வேலெடுத்து நோபவர்க்கு மெட்டாமல. (க௨௨)
நாவலாகள பாவறிந்து நற்றமிழாற் செயதசெழுங
காவியத்தைக கேளாக் கசடாபறந தோடுதலபோல. (க௨௩)
காலவேகங கொண்டுசெலலக் காவலவன் சுபரமண்யன
மாலவேகங கொண்டொருபொன் மானபின் றொடாநததுபோல. ()
பின்றொடத் தாவிப பெருந்தூரஞ் சென்றதற்பின்
மன்னவனுந் தனகை வடிக்கணையி னற்றுணித்தான். (க௨௫)
அம்மான் சுதையைமுறை யாலளித்த தன்மையைபபோற்
செம்மான் விழிகொளுமோர் சேயிழையைத் தந்ததுவே. (க௨சா)
வாம்பரித்தேர் கொண்டசிலை மாரனெனுஞ் சுபரமண்யன்
றேம்பொழிலைக் கண்டதனுட் சேர்ந்துவிடாய தீரபபெண்ணி. ()
நீலமலா பூத்தொளிரும் நீள்வாவி நீரருந்திக
கோலமதன் பாசறையிற் கோவுமதன் போலவநதான. (க௨அ)
மந்தாரங கோங்கம் வகுளங் கடம்பணிச்சங
கொந்தாரும் பாடலமுங் கோட்டுமலா கொட்டியிட. (க௨சூ)
புன்னைமரம் வேந்தாவரப் பொன்மலாகள் சிந்துவபோல்
வன்னப் பொடியுகுத்து வண்மலர்கள் சிந்தினவே. (க௩0)

துன்றிவண்டு பாடவன்னத் தோகைநட மாடியிடக்
கொன்றைமரம் பொன்சொரியுங் கொற்றவர்போற் பூச்சொரியச். ()
சம்பகப்பூங் காவனத்திற் றன்பெடையோ டாடுகுயில்
கொம்பனையாள் சந்துவிட்ட கோகிலகம்போற் கூவியிட. (௧௩௨)
மந்திவந்து பாய்ந்திடத்தே மாங்கனிக ளோங்கிவீழப்
பந்திபந்தி யாய்க்கிளிகள் பாடியிசை கூடியிட. (௧௩௩)
மன்றலுலாவு சந்த வனத்தினின்று மாமலயத்
தென்றல்வரக் கண்டுபொழிற் சிங்காரம் பார்த்திருந்தாள். (௧௩௪)
சம்பகப்பூ மேனிமின்னாள் சாதி பதுமினியாள்
அம்பிருக்குஞ் செங்க ணமிர்தகுண சுந்தரியாள். (௧௩௫)
மோககுண வாலை மோககுண சீலை
மோககுண லோலை மோககுணப பூமாலை. (௧௩௬)
சுரதசுகு மாரி சுரதசுக நாரி
சுரதசுச ரீரி சுரதபத வொய்யாரி. (௧௩௭)
எத்தலத்து மோவ வொழுகி மனங்கிகைக்கச்
சித்தசவேள் கைத்தலத்தாற் றீட்டியிடு திவ்யசித்ரம். (௧௩௮)
பங்கமுறு மாரன் படைக்கரசு வேணுமென்று
செங்கமலத் தோனமிழ்தாற் செய்துவிட்ட பெண்ணுருவம். (௧௩௯)
ஆதியந்தந் தன்னில் அருசிதரு மென்பதின்றித்
தீதில்லாத் தேகமெங்குந் தித்திக்குஞ் செங்கரும்பு. (௧௪0)
வண்ட ரருந்தியுமிழ் வாய்மிச்சிற் றேனையொவ்வா
தண்டாருந் திக்களிக்க வாழிதரு தெள்ளமுதம். (௧௪௧)
கோம்பிக் கொதுங்கிக் குளிர்புனத்தி லோடாமல்
காம்பரிந்த பூவணைமேற் கண்டுயிலும் பேடைமயில். (௧௪௨)
மெய்கறுத்துக் காக்கையொடு மேவித் திரியாமல்
மைகவிழ்த்த கண்ணார் வளர்த்தெடுக்குங் கூவுகுயில். (௧௪௩)
காடும் புனமுங் கடந்துமனம் வாடாமல்
மாடமிசை கீதம் வருத்துங் கிளிப்பேடு. (௧௪௪)
வெம்பியிடுங் கானகத்தில் மேய்ந்து திரியாமல்
பம்புமலர்ச் சோலையைக்கண் பார்த்துவரு பெண்மடமான். (௧௪௫)
மென்மலரைத் தேடிநித்யம் மெய்வெளுத்துச் சோம்பாமல்
நன்னடைகொள் பொன்னிறத்து நாகரிக ராசவன்னம். (௧௪௬)

நஞ்சிருக்கும் பாம்பி னடுத்தலையில் வாழாமற்
பஞ்சி நரகு மெல்லணைமேற் பள்ளிகொள்ளும் நாகரநம்- (கசஎ)
தயரத் தனிசசிமிழிற் சாந்து மறையாமல்
அங்கச்வேள் மௌலிக் கழுத்தியிடுஞ் சீவரநம (கசஅ)
அரதரங்க மேவு மணிவளைக்குள் மேவாமல்
அந்தரங்க மேவி யணிதரிக்கு மாணிமுத்து. (கசகூ)
ராரிறுக்கி நீர்தெளிந்து நண்பாலிற் சோமப்ராமல
வாரிறுக்கித் தாமுடிக்கும் வாச மநசகொழுந்து (கரு0)
வாரந்துகலக் கசட்டத்தில் வாயவெருவித் தாழாமற்
சேர்ந்துகலக் சததெளியுந் தெய்வமணத் தேன்பாகு. (கருக)
சந்தணமுங் குங்குமமுஞ் சண்பகமு மென்றுளவில்
கந்தமல ருந்துழையுங் காமப்ப வாகநதி. (கருஉ)
இன்னமிரத் ரதநமெனு மிட்டமிகு தோழியையப்பார்த்
தென்னிடத்து தோளோ டிட்டக்கண் டுடிக்குதென்றாள் (கருங)
என்றுசொல லச்சகிய மோகினியை யிகத்திகள்
நன்றிதரு மின்றுனக்கு நண்யணங்கைக் கூடுமென்றாள். (கருச)
அந்த மொழிகேட்ட டமிர்தநண சுந்தரியாள்
புந்திப் மகிழ்ந்துவனப் பூவெடுக்க வேகினந்து. (கருரு)
சம்புங்க யெண்ணெய் தலைக்கணிந்து பசசைமஞ்சள்
சொம்பனையாள் பூசிக் குளிக்கமறைத் தோழியர்கள் (கருசு)
கெண்டையெனுஞ் செந்தடங்கட் கிஞ்சுகவாய் கொஞ்சுமொழி
வண்டட்ருப் பூங்கோதை வஞ்சியிடை மாதினுக்குப். (கருஎ)
பச்சைக் கற்பூரம் பரிமளஜவ் வாதுடனே
செச்சையொடு தண்பனிநீர் தேகமுழு துங்கிமிர்ந்து. (கருஅ)
சோதிக் குழலமுடித்துக் கோலமுல்லைப் பூமுடித்துச்
சோதிப் பிறைநுதற்குச் சுட்டியொடு பொட்டுமிட்டு. (கருகூ)
வள்ளைக்கா துக்கிசைய வச்சிரப்பொன் னோலையிட்டு
எள்ளலரும் கொப்பிட்டி டிலங்குசெம்பொன் வாளியிட்டு (கசூ0)
மூக்குக் குமிழுக்கமைந்த முத்துமூக்குத் தியிட்டுச்
சோக்குங் கருங்குழற்குச் செந்திருவுஞ் சேரவிட்டுச். (கசூக)
சங்கக் கழுத்திற் றாளமணி மாலையிட்டுத்
தங்கப் பதக்கமொடு சந்தரஹா ரமபுனைந்து. (கசூஉ)

வாரிறுசகி விமமுதன வண்ணக்கிண் ணத்தினமணித்
தாரிருக்க வேகிருந்திக தண்கமலத் தாளிணையில. (கசுங.)

தண்டையிட்டுச் செம்பொற் சதங்கையிட்டு மெல்லிடையிற்
கண்டையொலி ராடைகட்டிச் காந்திபெற வேய்தனமேற. (கசுச)

பாரக் கலாபம் பதினாறு கோவைமணி
சேரக் கலாபயிற சிற்றிடையிற சுற்றியிட்டார். (கசுரு)

இற்றுவிடு மென்றவ் விடைக்குறுதி செய்பவர்போல
உற்றமணி நாயகுசெம்பொ னொட்டியா ணம்புனைந்தார். (கசுசு)

கங்கண முமபொற்சரியுங் கட்டுபவ ளத்திரளும்
செங்கனகப் பைம்பொற்றொடியுஞ் சேரக் கரத்திலிட்டார். (கசுஎ)

வறகட்டுங் கொங்கை மதனரங்க கேறறவசரச
கறகட்டு மோதிரமுங் கைவிரற்குச் சேரவிட்டார் (கசுஅ)

கண்ணுக்கு மையணிந்து காற்குச் செம் பஞ்சணிந்து
வண்ண மூலைக்கு மணந்தொய்யி லுமவணைந்தார். (கசுகூ)

கறபகபபூ மாலைதனைக் கையிலெடுத்து துப்பட்டுரும
நறபவளப் பூஙசொடிக்கு நாணச் சூழ்முடித்தார் (கஎ0)

பொன்னு லயைந்தொரு பொறகொடிக்குப் பூணிடுவா
ரொன்ன வணிதரித்தா ரொப்பிமைக்குத் தோழியர்கள். (கஎக)

அல்லிருக்கும் கூந்தலமிர்தக்குண சுந்தரியாள
வல்லிசெறி காவினமயலொடுக்க வேகலானாள (கஎஉ)

முத்துவல்லி ரத்நவல்லி மோகவல்லி ராசவல்லி
சித்ரவல்லி ரத்நமணிப் செப்புமூலைச் சோபவல்லி. (கஎங)

ரஞ்சிதச்சொ லின்னமுத ரதிமெனறு பெருமாதரும
நஞ்சிருக்கும் கோலவிழிகொள் நண்ணான பாங்கியரும். (கஎச)

கூடியிரு பாலுஞ் சூழ்வரப் பனமயிலா
ளோடிவரும பேடையைப்போ லொணமொழியில வந்தணுகி.(கஎரு)

ஆய்ந்தவளைப் பொற்கரத்துக் கஞ்சிமனை நீர்புக்குதுச
காந்தள்மலை யேறியிடக் காரிகையும் பூவெடுத்தாள். (கஎசு)

ஆழியெனுங் கண்ணுள லாந்தசெழும் பூவெடுக்கத்
தோழிமா ரெல்லாந் தொடாந்துநறும் பூவெடுத்தார். (கஎஎ)

தங்களங் கங்களுக்குச் சத்துருக் களைக்களைந்து
பங்கமுறச் செய்துவிடும் பான்மைபோற பூவெடுத்தார். (கஎஅ)

அற்புடைய மங்கையைவிட் டங்கங்கே பூவெடுக்கப்
பொற்புடைய பாங்கியரும் பூம்பொழிலி லேமறைந்தார். (கஎகூ)
மங்கையரைக் காணுமல மாதொருத்தி யாய்த்திரிந்து
கொங்குலவு சண்பகத்தின் கோலநறும் பூவெடுத்து (கஅ0)
மல்லிகையும் பூச்செவ்வந்தி வாசமரு க்கொழுந்து
முல்லையும் வண்டினங்கள் மொய்த்தசெம் பூவெடுத்தும். (கஅக)
கண்டிட்ட நறுஞ் செருந்தி சோலிளங் கன்னிவஞ்சிப் பூவெடுத்து
வண்டிட்டு நிறைகோட்டு மலரொடுக்க வாஞ்சைகொண்டாள். (கஅஉ)
நீலமலர் நீரகத்தின் பூவிருக்கக்
கோலநறும் வெண்மை குமிழின் மலரிருக்க. (கஅங)
மௌவல் முகைசெந்தா மரைகாந்தள் பூவிருக்கச்
செவ்விதழ்ப் பாதிரியும் செந்தாமரைப் போதிருக்க, (கஅச)
இப்புவியில் வெல்வாறொருவ னீட்டத் துவளிந்ததுபோல
செப்பு முலையாள் செருந்திருக்க போற்றினளே. (கஅரு)
செம்பவள மல்லிகையே செண்பகமே யாமரமே
வம்பவிழும் பங்கயமே வாசமலர் தாரீரோ. (கஅசா)
பாடலமே புன்னைகளே பைங்கருங் குங்குமத்தின்
தோட்டமே நீரேமகிழ் சோலையுமலர் தாரீரோ. (கஅஎ)
சீதப்பனிநீர் செருப்பையே மாதவியின்
பாதமே நீரேமகிழ் பம்புமலர் தாரீரோ. (கஅஅ)
பாரிசாதத்தின் பனிமாமே மந்தார
தாருவே நீரேமகிழ்ந்த நண்மலர்கள் தாரீரோ. (கஅகூ)
பூங்குமுத வாயமடவார் போனமறைந்தா ரென்னைவிட்டு
மாங்குயில்காள் கொய்தெமக்கு வண்ணமலர் தாரீரோ. (ககூ0)
பஞ்சரத்தின் மேலிருந்து பைஞ்சிறைமென் பேடையொடு
கொஞ்சியிடும் பூங்கிளிகாள் கொய்துமலர் தாரீரோ (ககூக)
என்னவுரைக்கு மிணைமுலைப்பெண் வாய்மொழியால்
வன்னக் கிளிகுலமு மாங்குயிலும் வாயடங்க. (ககூஉ)
அம்பவள வல்லி யசைவதுபோற் றானடந்து
கொம்பளவு மாவின் குளிர்நிழலில் வந்துநின்றாள். (ககூங)
சந்த்ரமுக மாது தனித்தொருத்தி யாயிருக்கச்
சுந்தரஞ்சேர் பொற்புயத்துச் சுப்ரமண்ய வெம்பிரான். (ககூச)

கொண்டறவழ் சோலைவளஞ் சோகனசப் பூவிழியாற்
கண்டுவரும் போதுமினைக் கைச்சண்டான மனங்குளிர. (ககூரு)

நீமடந்தை யோதன் னிலைமடந்தை யோநாக
ரூமடந்தை யோவமரர் குற்றதொரு சனனிகையோ. (ககூசு)

காவிரண்டுங் கீழ்ப்பூந்துங் கண்ணிரண்டு மேனிமைமாசுரு
மாலைமலர் வாடுதலால் மானிலத்துப் பெண்ணரசே. (ககூஎ)

யாருமிவ ளொன்றுமனத் தையமாற் றிசசெவிக்குப்
பாகனைய செஞ்சொலிளம் பாவையாமுன் கூறலுற்றான் (ககூஅ)

எந்தவூர் போயார் திருக்குழல சேதனனி
வந்ததே தென்னுடனே வார்த்தைசொன்னா லாகாதோ. (ககூகூ)

சூாமகளிர் நாணச் சுராகமிறைவன் வந்துற்பத்
தாரான னைக்கூடு தமயந்தி நீதானோ (உ00)

கொஞ்சுமொழி ரமையனைக் கூடிச் சுகிர்தத் துக்குப்
பஞ்சதரு விந்திராணி பட்டத் தரசியோ (உ0க)

திங்களெனும் வெண்குடைக்கீழ்த் தென்றலெனுந் தம்பட்டவுப்
கங்குற் களிறுடைய காமன் மனைவியோ. (உ02)

அஞ்சநடை மின்று நாயகனைத் தேடுதத்து
வஞ்சமற வேதன் வசுத்துமசைய விட்டாளோ (உ0௩)

சொன்னவையவன் பொன்றுநா குலவுமவாக காதலியர்
துன்னுமுகில் லென்றுவமை சொல்லினு லொவ்வாதே (உ0௪)

வெண்பிறையை மனமானகை விலலை நுதலாக் கொள்ளேன்றல
வண்பிறையும் விலலும் வனைவிலலோ காமனுடன்பேடே (உ0ரு)

தென்னவனுஞ் சந்தரனுந் தோனகவிபோடு தேவுமுனகள்
வன்னவிழிச் சூப்பைகயை யாறுமிட்ட வந்தமரோ (உ0சு)

வண்டலமபுஞ் சோதாயினை வாணமுசத்தைத் வாயத்தசந்தர
மண்டலமென் றுறசொனச வந்திருக்கக் கண்டேனே. (உ0எ)

ஊசலென்று கொந்தல்பொனனுரை யிட்டு வாளியிட்டுத்
தேசுலவு நினசெவிபோற் செவ்வியுறக் கண்டேனே (உ0அ)

காணச் செவிக்குழையிற் சாந்துவமி ரங்கடையும்
சாணிகா பூங்கவுளைச் சாற்றினு லொப்பாமோ. (உ0கூ)

மூக்குக் குமிழின மூழ்மலரொன் றுலகிலே
மாக்கடலின் முத்தந்து வாயந்திருக்கக் கண்டேனே. (உகo)

துடியென் றுரைக்குமுனனே தோனறிச சிவநததனைத
துடியென்று ரைக்குமுங்கள் தூயவிதழுக் கெனசொலவேன. (உகக)

வலலியென்று மெனமருங்குதன மனைவலவீர வாயககுவமை
அலலிமல ரென்றலருமப்சலில வாடிடுமே. (உகஉ)

முததனறு மாலலை முனைமுறுவ லொக்குமெனறற
முததமொடு யாழிசையின சொலலுங்கிளைவருமோ, (உகங)

தஙகமொக்குஞ் செங்கை நாந்தைத தவளநிறச
சஙகமொக்கு மெனற்ற றம்புப்புலவர் சொலவாரே. (உகச)

திங்கருமுப் நாணுமுஙகள செயயதோட தூக்காரகண
டோங்கு மலையெறி யொளிததிருக் குப் காந்தளுமே. (உகரு)

செங்களக வாழித்கமுமுஙகள ளைவிமறரு
மங்கையமே நலனுவமை யாஙலதுமற ாமேணனோ. (உகசு)

பைங்கிளிவா யெனறுவமை பணடநுபாழ நீடுமுஙகள
செவவைகவிரல சோகாததைச செயயினு லொயயாமோ (உகஎ)

தெங்கிளநீர னமுகிருந்து செயயனைமினு லுஙகளிரு
கொங்கைக் குடததுவமை கூறமனம வாராதே (உகஅ)

தேங்கமலத துடிநெருக்க தெயவ மனுபவிமண
செங்குருமனை ச செயது குமிப்புச சுமிததிநது. (உகக)

நஙகை மனை ததுப பகமமொ ற சலசம நதச
சிங்கையுறச செயதுமதன சிதரமதடமவனேநதும. (உஉ0)

ஓாநதுலகி லுளள உவமைமயெலலாஞ் செயதுமனந
தோநதபிற குஙகள திருமுலலையைச செயதாளே. (உஉக)

காட்டிலவாழ யானைதனைக காணிலஞ்சே னுஙகளநெஞ்சிற்
பூட்டுவாாக குளளிருககும போாயானைக் கசசமுறறேன். (உஉஉ)

கடபடாக கொஙகைக கடயானைக கஞ்சியதற
குடபடாச சிஙகமருங கொலகியிடக காரணமென. (உஉங)

மேருசிக ரததிலெழு மேகந தவழநததுவோ
ஆர மணிமுலையி லாாநதகறுப பென்சொலவேன. (உஉச)

ஆலிலையோ கோலவயி றறறினிடை நீரசசுழியோ
நாலம புகமுமுஙகள நாபிக கிணையாகும. (உஉரு)

மென்முலைமால் யானை விசிக்கு மொருத்தறியோ
வுன்னியிடைமே ரோமத் தொழுங்குசிக்க னென்சொல்வேன். (உஉசு)

அலகுற் சுனையி னலையெறிந்த தோமடிப்பு
வலமிருக்குங் கொங்கை மலைக்கிவரும் பொற்படியோ. (உஉஎ)

அங்கங் குழைந்து மருங்கா னகத்துழன்றுஞ்
சிங்கந் திரிவதுங்கள் சிற்றிடைக்கு நாணியல்லோ. (உஉஅ)

வேயிருக்கும் பொற் சங்தோண மெல்லியலீர் மின்கொடிபோன்
ஞாய மிருக்க நடுவிருக்கக் காணேனே. (உஉகூ)

மீனக் கொடிதரித்த வேளிருக்குந் தானமொன்று
கானப் பிணைமடமான் காற்குழம்பு போலுமுண்டோ. (உ௩௦)

பூங்கதலித் தண்டிருக்கும் பொற்றொடைக ளின்முழந்தா
ளோர்ப்புனல் வாழலவ னுப்பென்று லொப்பாமோ. (உ௩க)

கன்னிவரால் கன்றோ கணைக்கால் பரடிரண்டும்
வன்னத் தராசின் வடிவைக் கவர்ந்தனவோ. (உ௩உ)

கந்துகமோ காற்குதிகள் காமகலைப் புத்தகமோ
அந்தப் புறவடிக ளாந்துவிர லுந்துகிரோ. (உ௩௩)

வெண்மதியோ காலங்கங்கள் வெள்ளோ திமத்திறசோ
தண்கமலத் தாளிணையின் றன்னுவமைக் கென்சொல்வேன். (உ௩ச)

கானப் பிடியுங் கடவுளனத் தின்பெடையும்
நானக் குழனின் னடைபோ னடந்திடுமோ. (உ௩ரு)

காரிலுறு மின்னோ கலபமட மாமயிலோ
வாரிறுக்குங் கொங்கைமட மாதரசி னின்சாயல். (உ௩சு)

மாந்தளிரோ மேனி வனவேங்கை யின்மலரோ
பூந்திதலை யென்றுவமை பூதலத்திற் கண்டேனே. (உ௩எ)

பின்னழகை நோக்கிலிந்த்ரன் பெண்சசியைப் புல்லுவனோ
முன்னழகை நோக்கிலவிண்டு மோகினியின் னுவானோ. (உ௩அ)

பாங்கியரு மில்லாமற் பைந்தொடியீ ரிப்பொழிலிற்
பூங்கொடிபோல் வந்ததுமென் பூசா பலந்தானோ. (உ௩கூ)

ஓர்வசன மென்னோ டுரைக்கிலீ ருங்கள்மொழி
பாரதிய வொண்ணுப் பரம ரகசியமோ. (உச௦)

வசிரதத்தோற சஞ்சியிகுக்கு வந்த கந்த மாதனத்தைக்
கசிறப்பந் தனனுஞ்செய்தல கருணைக கியலபாமோ (௨௪௧)

கூடியொரு முத்தர் கொடுத்தீரோ யாமாகிற
கேடிவில் ரத்மணிக் கோவையுமாக கியோமே. (௨௪௨)

நாய பெரும்பவளத் துண்டவிதழ் தக்கிறோற
சேயபசும பொன்னணிந்த நேரமெல்லாம பூட்டேனே. (௨௪௩)

வாஞ்சையுடன் னன்னை வாயமலர்ந்து வாருமென்று
சாணுசிய தேசமதைக் கைக்கொண்டு சேர்ந்தேனே. (௨௪௪)

மாமதனு மோகனையை மணந்தான் றயங்கி
நாமாதினை நண்ணினான் ... (௨௪௫)

இந்திரனுஞ் சுந்தரியை ... யானும ...
சொந்தம நாயச் சேர்ந்த ... உண்டாமோ (௨௪௬)

சங்கைமங்கை தன்னையுற ... துணைத்தான
சங்குலடங் ஒழுமழைமையென ... (௨௪௭)

மோர்ந்த பொன்மணியரு ...
சாதித்தய பாட்டு தணித்தனைத்த ... மாகிய. (௨௪௮)

கைத்தாள பாண்டுசொண்டெண ...
மத்தளமுந் ... வாத்தியமுந் தானமைய. (௨௪௯)

நவமோர யாவெனவே ...
புன்மையெல்லா நீங்கிப் ... கொண்டேனே (௨௫0)

எய்ங்க சவையுடுத்து மேகலையும் ...
செய்ய மறைக்கலையைச் செயமைபெற ... (௨௫௧)

சண்ணியமாயக் காரிகையே ... தெளிவுற்று
வண்ணச் சலவை மணிமேகலையொருவ. (௨௫௨)

நட்பமா நன்றால பொடி ...
வுட காமற சோணசைல மாலையணி ... (௨௫௩)

நாகபந்த மீது நசைவைத்த நாமாவுற்றுத
தேகம புளகேயுவே சிந்தைமகிழ கொண்டேனே (௨௫௪)

சந்தியுற விங்கு தனியாக வந்தவெனை
விந்தை பெறுவிழைவு வேட்டைக்கு நீரைத்தால. (௨௫௫)

வாமத்தே ரேறி மலைச்சால வந்தனைந்து
சேமக கலைக்குலையச் சிங்கா மருங்குழலா. (௨௫௬)

கண்டபுரு வாடையா களகண்டந் தானகுழற
வண்டத தனயானை மதத்தகதன ... (௨௫௭)

ஓட்டம பிடித்திருமா றேடிச் சிவசகவுகிற
சாட்டைக கலைந்து ... வேட்டமாடேனே (௨௫௮)

இப்பொழுதே யென்சொற் கிரங்குவதி லையமில்லை
மைப்படியுங் கண்ணுய மருவாமற் போவதுண்டோ. (௨௫௯)
கற்றுங் கட்டலைக் கடைந்துதிரி யாமல்விண்ணோர்
புத்தமுதங் கண்டுகளி சொள்ளாமற் போவதுண்டோ. (௨௬0)
வான்கூடு மூச்சி மலையிலனு காதுவரும்
தேன்கூடு கண்டுவண்டு சேராமற் போவதுண்டோ. (௨௬௧)
தங்கச் சிகரத் தடமகா மேருவெனக்
கொங்கையிணை தாங்குங் குயிலைவிட்டுப் போவேனே. (௨௬௨)
கஞ்சமலராக் கண்ணனருள் காதாப வேள்தொடுக்கு
மஞ்சு சரத்தா லகப்பட் டாகுதுகாண் (௨௬௩)
குன்றி லுலவிக் குளிர்ருசி தோய்ந்துவந்து
தென்றலெனும் வேள்தேர் தேகத்திற் பாயுதுகாண். (௨௬௪)
கண்டவுடன் பெண்ணாசை மாறாமார் பணமென
ஒன்றெட்டியே யுள்ளே வுளைத்துக் சேற்றுதுகாண். (௨௬௫)
மட்டவிழ்தார் சங்கரைமைத்த வள்ளிமின்னைச் சேர்ந்துவந்த
துட்டியந்தன கண்வா சதையுடனே கூடியதும். (௨௬௬)
தாமொத்துச் சேர்ந்ததனை மிக் காயமா ரலிந்ததுண்டோ
வாமக் குயமென்மரு மதசரீ ந்த மோவெங்காண் (௨௬௭)
வாசமலர் பூத்தொளிரும் வல்லிபன்னை யீரொன்னீர்
ராசநகர் மன்னனென்னு ரன்று யயீரோ. (௨௬௮)
என்றுசொல்லி நீர்வேட்டைக் யேறுமவிடாய ராண்டவாக்கு
நன்றிதரு தெள்ளமுத ராடித் தந்தவாபோல. (௨௬௯)
மேகநிறப் பூங்குழல்கொள் மெல்லியற்கு ரன்மைசொல்லித்
தாமரைப்பூச் செங்கைத் தன்னைத்தொட் டனு நான் னினருள். (௨௭0)
கன்னனெனும் ராசநகர் காவலபுரி ப்ராபண்ணய
மன்னவனு மிக்கவெற்றில வாயா திலகு மங்கையுடன். (௨௭௧)
சமபங்கி வள்ளி தளிர்த்துப் படர்த்தி நண்டு
கமபஞ்சு மந்த கனகமணி யாடரங்கில (௨௭௨)
வாசங் கலந்த மலரமளி யின்மீது
வாசவ னுஞ்சசியும் வந்திருந்தல் போலிருந்து. (௨௭௩)
தாம்பூல முண்டுநறுஞ் சந்தனமும் தானணிந்து
தேமபூவின் மாலைதனைச் சோத்துக் குழன்முடித்துக். (௨௭௪)
கறபகப்பூங் காவுமிளங் காமவல்லி யும்போலப்
பொற்புமிக்கு மன்னவனும் பூவைமொழி யும்புணர்ந்து. (௨௭௫)
பேடுமன்றிற் சேவலும்போற் பெண்கொடியு மன்னவனுங்
கூடு மீருமொன்றாகக் கூடிக் கலந்தணைந்து. (௨௭௬)

வாவிநறு நீரளைந்து மண்டபத்தில் வந்திருந்து
காவினெழில் கண்டு களித்திருக்கும் வேளைதன்னில். (உஎஎ)

மானினடி பற்றிவந்த மன்னனடி யைத்தொடர்ந்து
தானையெல்லா மோராமுகமாய்த் தண்பொழிலில் வந்தணுகி. (உஎஅ)

மன்னவனைச் சேர வருமுன்னவர் வார்த்தையெல்லாங்
கன்னனெனுஞ் சுப்ரமண்ய சமீர னுங்கேட்டுக். (உஎகூ)

சானப் பிடியைக் கலந்ததனை விட்டுவெரு
மானையைப்போற் பைந்தொடியைய யங்கே நிறுத்திவந்து. (உஅ0)

இந்திரனைப்போற் சேனைக் கெதிராகச் சண்டுபடை
சந்திரனைக் கண்ட தடங்கடல்போ லார்த்தனவே. (உஅக)

சற்பாத்துச் குஞ்சிறுமை கற்பிச்சுப் பைந்நலத்தான்
பொற்சிவிகை யேறியந்தப் பூங்கா வனமகன்றான். (உஅஉ)

தானைவரச் சேவாகர் டங்கிவரச் சுற்றமித்த
யானைவரப் பேரொலியா லண்டமுற டுங்கிறிய. (உஅ௩)

ராசங்கா புரகுலா ராசாநந்த ரேசர்;
நேசமுடன் றெண்டனிட்டு நீறணிந்து மாலைகொண்டு. (உஅச)

அங்கயற்க ணம்மை யடியிற் பணிந்தெழுந்து
சிங்கக் கொடித்தலைவன் றிண்பரியின் மீதேறிப். (உஅரு)

சங்கீத நாகாரந் தாரையொடு பேரிசங்கம்
டங்காவி ரோசையொடு நம்பட்ட வோசையொங்க. (உஅசு)

கட்டியாக டங்களிணைக் கைநீட்டிப் பூதலத்தில்
மட்டிலலாக் கீர்த்திபெற்ற மாராச ராசதுங்கா. (உஅஎ)

ராசங்கா மாரா ரணரங்க தீராவுல
லாசமிகு தேவேந்திரா லாவண்ய பூரனசந்திரா. (உஅஅ)

வீரியபர தாபசந்திரு வீரசூர பாளயுத்த
சூரபுஷ்ய ராகரதந சோபித கரீடசிந்தா. (உஅகூ)

காமா பராககுமலாக கணறு பராககெனவே
காமமிகு பூவையாகள காளாஞ்சி யேந்திவா. (உகூ0)

மாமதிபோற் பூச்சக்கர வாளக் குடைநிழற்றத்
தாமரைபோற் கண்மடவார் சாமரங்கள் வீசிவரத். (உகூக)

தங்கக் கொடியிரண்டு தாங்கிவரும் பொற்கொடிபோ
லங்கங்கே மின்னனையா ராலாத்தி யேந்திவா. (உகூஉ)

வன்னக் கலைசரிய மாமணிப்பொன் மேகலையுந்
துன்னிக் கழலத் தொடர்வார் சிலமடவார். (உகூ௩)

பொன்வளையல் சோரமுலை பூசுசாந் தம்பொரிய
மன்னவனைக் காண வருவார் சிலமடவார். (உகூச)

ஏந்தன்மெய்ச் சந்தனத்தி லேந்திழையாள் பூண்கவடு
தோய்ந்ததனை நோக்கிநெஞ்சு சோர்வார் சிலமடவார். (௨௯௫)
பாரத் தனக்குவடும் பைங்குழற்கா டுஞ்செறிய
வீரன் றனைமருங்குல் வெள்ளிடையி னோக்கிநின்றார். (௨௯௬)
மஞ்சனைய செஞ்சரத்து மாலப்பர மணியோ தூரள
கொஞ்சுங் கிளிமொழியார் கூடியதைப் பாராமல். (௨௯௭)
மாங்காது வாழியென வாமப்பரியை விட்டிரங்கி
சோமானுரு செம்பொன்மணிச் சோபனயி னுட்புகுந்தான் (௨௯௮)
இத்தலத்தி லேந்தலரி யோதனைமேல விறலிருப்
சொத்தலங்க பூம்பொழிலிற் கந்தற் பிடியனையாள். (௨௯௯)
கோணு மகிழ்ந்துச சோசன ... னைனவர்
காணுமறு சாதை கலங்கி மிசவார். (௩௦௦)
கொண்டவனைத் தேடுகின்ற சோல மாமிறம ... டை ...
றண்டலையும் பூந்த தடவா வியமாங்கம். (௩௦௧)
பார்த்தாள் பதைபதைத்தாள் பைங்கொடிபோ னின்றுடலம்
வேர்த்தாள் பெருமூச்சு விட்டா ளுடலயர்த்தாள். (௩௦௨)
யானசெய்த தப்பிதமெ தென்ன ... ளங்களெய்ய
சானசெய்த வாளியின்ற காமமயில் போலபுலன்றுள். (௩௦௩)
என்னோ முமமரிபா ... விருப்பே ... னிவ்வனத்தி
லின்னோரய வாரா தெழுப்பிருந்து சென்ற துண. (௩௦௪)
மாக்கமோ வென்றுள் மயங்கினள் விம்மிவிம்மி
கார்க்கடலின் முத்தைச ... வாசவலா யிறாவிழந்தாள். (௩௦௫)
பொன்சொரியு மென்மலரப்பூத் தருச் சொரிந்திருங்
கொன்றைகா ளென்றுனைச் சொன்னவரக் காணீரோ. (௩௦௬)
வந்தனஞ்செய் தேன்சொருந்தி யாமரங்காள் வாசமிகு
சந்தனங்கா ளென்றுனைச் சந்தானவரக் காணீரோ. (௩௦௭)
வண்டுளருங் கோங்கின் மராமரங்காள் கடம்பினங்காள்
கண்டனமலர் காளெனது கண்ணனவரக் காணீரோ. (௩௦௮)
மான்காள் மயில்காள் மடக்கிளிகாள் வண்டினங்காள்
கான்காளயா னுனைக்கொண்ட காமனவரக் காணீரோ. (௩௦௯)
பாகனைய செஞ்சொற் பயின்றுபெடை யோடுலவுங்
கோகிலங்கா ளென்னுனைக்க சோவைவரக் காணீரோ. (௩௧௦)
பணமானுந் திருசொன்மடப்பாவையாபோ னேகக்கூறும்.
பெண்மானே யெங்கள் பெருமானைக் காணீரோ. (௩௧௧)
மென்னைய பச்சபரி யிருஞ்சோலை யிறபுணர்ந்த
மன்னவனு மென்னை மறந்துவிட்டுப் போவானோ. (௩௧௨)

அங்கணிளஞ் சோலைதனி லாடவரு மாயாதரு
செங்கணர விந்தனமனந் தேறறிப்பிங்கு சோந்தாளே. (௩௧௩)
தாமவயில வேலரிந்துத தந்திரமாய வந்துதனி
மாமயிலோனென்னை மருவி மணந்தனனே. (௩௧௪)
கந்தனென்றா லாறிருசெங் கண்ணுணடே தேவகிதன
மைந்தனென்றா மேனியுஞ்செவ் வண்ணமுறறுங் காணமென். ()
சாட்டினிலவேட்டை சூவந்தனவனென்றுஞ் சாரமணைய
தாட்டினனபோந் தானலது பந்தேகம வேறுமுணடோ. (௩௧௬)
ஏமமுற வேங்கைநந்த வேந்திழையை விட்ட தெனற
காமமுற வேங்கிக் கலங்குவளென றெணமுற்றனே. (௩௧௭)
நனமனது போலொத்த நனமையான திமாடமான
நனமனதுஞ் சாரியென்று நாணவெட்டாய் தொணடாளே. (௩௧௮)
சாமசாம யாமாரிட்டத்தாற ராலமிட்ட போந்துமறளோ
தாமர குழலியாபாற பாருதுமென றெணணினளே. (௩௧௯)
இப்பாடியே வருசாமிப றவுவா னெவவுறயிந்தா
லொப்பாடியுங் கைம்பாட ராணுவொங் கேளேனே. (௩௨0)
தானே நடந்தவனூர தனனை யடைந்துமெனறல
மானனையார் தேடி மகிமயங்கி வாடுவரே. (௩௨௧)
என்ன வருகி யிணைபிரிந்த மானபோலப
பொன்னனைய வண்ணமுலைப் பூங்கொடியு மோசசையுற்றாள். (௩௨௨)
இங்கே மனமுருகி யேந்திழையா ளுங்கிடப்ப
வங்கே பொழிலிலமல ராயந்தெடுத்த பாங்கியாகள. (௩௨௩)
மினன விடை துவள மேகலையுந் தாளெலிக்க
வனன மலரொடுத்த வஞ்சிதனைக் காணுமல. (௩௨௪)
வேறுவனத் திலவந்து விட்டோமோ வெனனவுளனி
நாறுமலாப சோலைதொறு நாடித் திரிந்தலைந்து. (௩௨௫)
மெலலணிசசம பூப்பாடினும வெந்துயாகூர சிறறடியின
நலலகுறி கணடார நடந்தா ரனைவோரும. (௩௨௬)
போனாா நெடுந்தூரம பூவைமொழி யேகிளியே
தேனார கருங்குழலே சேயிழையே யென்றழைத்தார். (௩௨௭)
செங்கயற்கண் மையழியச சோலைகுலை யககிடககு
மங்கைதனைக் கணடாாகள வாஞ்சையுள்ள தோழியாகள். (௩௨௮)
தாகமோ தெய்வததின் சலலியமோ நாமபிரிந்த
சோகமோ வெந்தத துரைகளகிட்டிப் பட்டதுவோ. (௩௨௯)
என்ன மயககமோ எனறுகலை யைததிருத்தி
வனனவளைப பொறகரததால் மாதைமடிமீதுவைததார். (௩௩0)

வாவிநறு நீர்தெளிக்க மாழ்சைசை யுந்தெளிந்து
காவிமலாக கணணுள கலககமுறறுள போலிருந்தாள. (௩௩௧)
கொஙகையிதழ மைககட குறியனைததுங கணடுமட
மஙகையருமயாவதெனறு வாரதைதச கிடமுமுணடோ. (௩௩௨)
கையை நெறித்துமினனைக கைலாகிற பொனமனைககுப
பையக கொடுபோயப பஞசணையின மேலணைததார. (௩௩௩)
காமசரம பாயச கனமுலைமேற பூணடமுநதுத
தாமம பொரிநது தடாகைவளை சிநதினவே. (௩௩௪)
மைநதாது தூவிய பணிமலயச சாரதனைநது
மநதா நிலமும மாயுமவரத தானுழனறுள. (௩௩௫)
பைநதொடியா டனவநததம பாரததுச சகியாகள
சநதனமும பூசிமெயமேற றணபனிநீர தூவிவிடடார. (௩௩௬)
வாழை யிளங குருததை வாரி விரிததனமேல
மாழைநெடுஞ செஙகண மடமானைச சோததியிடடார. (௩௩௭)
தேனமொழியார செயதபெருஞ சீதவுப சாரமெலலாம
மானபஙகொ மாடடாமல வாயதிறநது சறறுமுறறுள. (௩௩௮)
கொஙகுமபூ சோபபிறிந்து பூரகினற பாரதயெனறென
றொஙகைக குடமவெதுமபச கொணடுவாது கொடடிவிடடார. ()
பொனறளிரகைகை மாதரொடு பூசனமதன றோதனைநத
தெனறலெனறு சொலலித திறநதுவிடடா சாளரததைச. (௩௪௦)
சேறகருஙகண மெனறளிரககைச சேடியரோ யிமமருநதைப
பாறகுழமபென றேயுரைததெனன பாறகுழமபு தநதீரோ. (௩௪௧)
எனறு வருநதுமிநத வேநதிழையாள செயகையெலலா
மனறவடன ருயககுரைததா ராஙகவளு மோடிவநதாள. (௩௪௨)
வணடார குழலி மணநத குறியனைததுங
கணடா ளிகுளையிளங கனனியாமேற பூசலசெயதாள. (௩௪௩)
எலலாருங கூடி யிருககவநதப பூவனததிற
சலலாப மாயொருவன றுனணையக காரணமென. (௩௪௪)
உளளபடி சொலலுமெனன வோஙகுமெழிற பாஙகியாகள
புளளிருககும பூமபொழிலிற பூவெடுககப போனதுவும. (௩௪௫)
அஙககேசெனறுமறை வானதுவு மானனையா
ளிஙகே தனியா யிருநததுவுங கணடதுவும (௩௪௬)
உண்மையொடு சொலலிவிடடா ரோரநதசிநதா வலலிசொலவாள
சணபகபபூங் காவனததிற சஙகையுறற வேளையிலே (௩௪௭)
நாற்றிசையும போயததிரிநது நாடினேன மவவனததில
மேறறிசையிற போனதொரு வேநதாடி போறகுவடு. (௩௪௮)

அநதவடி கண்டதுவு மலலாமற சுபரமணய
பிநதைமதன சானகததில வேட்டைககுப போனதுவும (௩௪௯)
கொமபுத தொனியுங குரறறொனியு மெணடிசையுங
கமபமுறக கேட்டதொரு காரணமு முணடெனறாள. (௩௫0)
ஆமாகி னிசசயமே யனனாளை மினனரசே
மாமாய காரனிநத மாஙகுயிலைக கணடானே. (௩௫௧)
தொயயிற குயநதாருந தோகைநலலாள பொனனிறமா
மெயயழுகுங கானிலநத விரனவிட்டுப போவானோ. (௩௫௨)
வட்டவுல கமபரிக்கு மாலகபர மணயமனனன
கட்டழுகுங கானிலநத கனனிவிட்டு மீளவானோ. (௩௫௩)
தாயையறி யாமலாததத தாரவேநத னெனசோவான
சேயிழையு மபபடியே சோவதறகு நாயமுணடோ (௩௫௪)
குறறமொ நவாசெயதாற பொறறவனே டேயுரைபபார
கொறறவனே செயதவிநதக கோலததுக கெனசெயவோம. (௩௫௫)
சித்தமுமந தாமொழிறகு சேரிழையே போகேலென
றெததனையோ சொனனேன ளிதமெனறு கேட்டாளோ. (௩௫௬)
மறறெனது சொறகேளா வாயபாசாமி யெனறிடினும
பெறறமனம பிதறெனனும பெணமதியாற கூறுகினறேன. (௩௫௭)
பொனனனையா ளவனநதற போனதேன போயிடினுந
தனனந நமபியிவனுந தானிருசச காரணமென. (௩௫௮)
நவெடுககப போயிருநதாற போனவுட னேவருவாள
காவடுததுக காவலனபாற கைகலககப போனவளகாண. (௩௫௯)
ஆகிலினிசெல மனனவனை யாவவமொடு சேரநதவளை
வாயாருவாரத சொலலி வசைமொழியக கூடாதே. (௩௬0)
கெநசு இழிவிசொறபகுக கிணணமுலைக கனனியிவ
ளருநதவளோ வூரி லனைவாகளுமு நாமமவைபபாள. (௩௬௧)
செயயிருககுங காருடா செலவனிடம பெணவசிய
மையிருககு தெனபதநத வஞசகியு மோராளோ. (௩௬௨)
இபபடிபபோ லேந்திழையா ளெததனையோ வுததமனைக
கைபபிடிததோ ருணடெனவுங களளியறி யாததுணடோ. (௩௬௩)
பேதமையே மாதருககுப பேரணியெனச சொலலுகினற
நீதி மொழிபபடியே நேரிழையுஞ செயதுவநதாள. (௩௬௪)
மாதவொலலா மஙகிருககமாலகபரமணய மனனன
காதலொடு யானளிதத கனனிதனைக கூடியதும. (௩௬௫)
வஞசமிலா வேதனிட்ட சட்டளையே யலலாமல்
வஞசியனா மோவதெலலாம வாயவலிககுக காரணமே. (௩௬௬)

இப்புவியில் வாழ்மனுடர் யாவருக்கு மொக்கருக்கு
மொப்புகின்ற ஞானமணமே யொண்டொடியுஞ் [illegible]
பேர்புகிக சேற்றவொரு போர்புச [illegible]
[illegible] மேற்ற மணமகஞ் [illegible] (௯

[illegible] செய்த [illegible] பூவை [illegible]
கற்பசபுஞ் சோலையிற்போய் [illegible] தனைக [illegible].
சாய்கை [illegible] மனை [illegible] தடமைழ [illegible]
[illegible] மெனவொழியா [illegible] செய்தாளே. (௯௰

என்ன மகஞ்ர [illegible]
லன்ன மருந்தி [illegible] (௯௰

[illegible] மொழி [illegible] மணைய
மனைவ [illegible] மகராசி யாயவா [illegible] (௯௰௨

ஒருகுபு [illegible] மோக்கு [illegible]
மாயதுயிலே [illegible].
செப்புகன்முன [illegible] கொண்டு
[illegible] வாயி [illegible]. (௯௰

[illegible]
[illegible] (௯௰)

பெற்றதாய் சொற்படியே [illegible]
[illegible] வாழி [illegible]. (௯௰)

பார்ணைய மெனக்குக [illegible]
தோகை [illegible] (௯௰)

நீவாழி யிந்த நிலம்வாழி [illegible]
[illegible] வாழி [illegible] ஞானவாழி. (௯௰)

செந்தமிழும் வாழி செழுமறைகள் வாழியென்றன்
[illegible] தமிழென் [illegible] வாழியவே. (௯௰)

நீதிமஞ்சரி.

முற்றிற்று.